

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 73

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

58ο έτος

2 Μαρτίου 2015

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2015/C 073/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2015/C 073/02

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-401/12 P έως C-403/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Ιανουαρίου 2015 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht [Αίτηση αναιρέσεως — Οδηγία 2008/50/EK — Οδηγία για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη — Απόφαση σχετικά με την κοινοποίηση από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών της παρατάσεως της προθεσμίας για την επίτευξη των οριακών τιμών για το διοξείδιο του αζώτου και της απαλλαγής από την υποχρέωση εφαρμογής των οριακών τιμών για τα σωματίδια (ΑΣ10) — Αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως της αποφάσεως αυτής, υποβληθείσα κατ' εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 — Απόφαση της Επιτροπής κηρύττουσα την αίτηση απαράδεκτη — Μέτρο με ατομικό περιεχόμενο — Σύμβαση του Aarhus — Κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 υπό το πρίσμα της Συμβάσεως αυτής]. .

2

EL

Για λόγους προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας, μερικές από τις πληροφορίες που περιέχονται στο παρόν τεύχος δεν μπορούν πλέον να κοινοποιηθούν, και συνεπώς μία νέα αυθεντική έκδοση έχει δημοσιευθεί.

2015/C 073/03	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-404/12 P και C-405/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Ιανουαρίου 2015 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe [Αίτηση ανατρέσως — Κανονισμός (ΕΚ) 149/2008 — Κανονισμός για τον καθορισμό ανώτατων ορίων καταλοίπων φυτοφαρμάκων — Αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως του κανονισμού αυτού, υποβληθείσα κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 — Απόφαση της Επιτροπής κηρύττουσα τις αιτήσεις απαράδεκτες — Μέτρο με ατομικό περιεχόμενο — Σύμβαση του Aarhus — Κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 υπό το πρίσμα της Συμβάσεως αυτής].	3
2015/C 073/04	Υπόθεση C-171/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv) κατά M.S. Demirci κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Άρση των ρητρών κατοικίας — Συμπληρωματικές παροχές χορηγούμενες βάσει της εθνικής νομοθεσίας — Προϋπόθεση κατοικίας — Εφαρμογή στους πρώην Τούρκους εργαζομένους — Τούρκοι υπήκοοι που απέκτησαν την ιθαγένεια του κράτους υποδοχής)	4
2015/C 073/05	Υπόθεση C-179/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank κατά L.F. Evans [Προδικαστική παραπομπή — Προσδιορισμός της εφαρμοστέας επί εργαζομένων νομοθεσίας στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Δυνατότητα εφαρμογής — Εργασία υπηκόου κράτους μέλους σε προξενείο τρίτης χώρας εγκατεστημένο στο έδαφος άλλου κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί ο εν λόγω υπήκοος — Σύμβαση της Βιέννης περί των προξενικών σχέσεων — Άρθρο 71, παράγραφος 2 — Εθνική νομοθεσία παρέχουσα διευκολύνσεις, προνόμια και ασυλίες στους μόνιμους κατοίκους].	4
2015/C 073/06	Υπόθεση C-518/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Queen, κατόπιν αιτήσεως της Eventech Ltd κατά Parking Adjudicator (Προδικαστική παραπομπή — Ανταγωνισμός — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Σύστημα βάσει του οποίου επιτρέπεται μόνο στα ταξί του Λονδίνου, και όχι στα μισθωμένα οχήματα με οδηγό, να κυκλοφορούν στους λεωφορειόδρομους — Έννοια «κρατική ενίσχυση» — Κρατικοί πόροι — Οικονομικό πλεονέκτημα — Επιλεκτικό πλεονέκτημα — Αντίκτυπος στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών)	5
2015/C 073/07	Υπόθεση C-537/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Lietuvos Aukščiausios Teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Birutė Šiba κατά Arūnas Devėnas (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Πεδίο εφαρμογής — Συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές — Σύμβαση παροχής νομικών υπηρεσιών που συνάπτεται μεταξύ δικηγόρου και καταναλωτή)	6
2015/C 073/08	Υπόθεση C-573/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG κατά Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 1008/2008 — Υπηρεσίες αερομεταφοράς — Άρθρο 23, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος — Διαφάνεια των τιμών — Ηλεκτρονικό σύστημα κρατήσεων — Αεροπορικοί ναύλοι — Αναγραφή πάντοτε του τελικού αντιτίμου].	6
2015/C 073/09	Υπόθεση C-631/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Oberster Patent- und Markensenat (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Arne Forsgren κατά Österreichisches Patentamt (Προδικαστική παραπομπή — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Έννοια του «δραστικού συστατικού» — Πνευμονιοκοκκικό εμβόλιο συζευγμένο — Παιδιατρικά φάρμακα — Φορέας πρωτεΐνης — Ομοιοπολικός δεσμός)	7
2015/C 073/10	Υπόθεση C-30/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ryanair Ltd κατά PR Aviation BV (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 96/9/ΕΚ — Νομική προστασία των βάσεων δεδομένων — Βάση δεδομένων η οποία δεν προστατεύεται ούτε με το δικαίωμα του δημιουργού ούτε με το δικαίωμα ειδικής φύσεως — Συμβατικός περιορισμός των δικαιωμάτων των χρηστών της βάσεως δεδομένων)	8

2015/C 073/11	Υπόθεση C-498/14 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — RG (*) κατά SF (*) (Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Απαγωγή παιδιού — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Άρθρο 11, παράγραφοι 7 και 8) ...	8
2015/C 073/12	Υπόθεση C-311/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Απριλίου 2014 η Longevity Health Products, Inc. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) την 1η Ιουλίου 2014 στην υπόθεση T-473/11, Longevity Health Products, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	9
2015/C 073/13	Υπόθεση C-466/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Rüsselsheim (Γερμανία) στις 10 Οκτωβρίου 2014 — Dieter Wedzel, Karin Wedzel κατά Condor Flugdienst GmbH. .	9
2015/C 073/14	Υπόθεση C-510/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Rüsselsheim (Γερμανία) στις 14 Νοεμβρίου 2014 — Marianne Parigger κατά Condor Flugdienst GmbH	10
2015/C 073/15	Υπόθεση C-544/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Rüsselsheim (Γερμανία) στις 27 Νοεμβρίου 2014 — Chatherine Gimmig κατά Condor Flugdienst GmbH	10
2015/C 073/16	Υπόθεση C-548/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Νοεμβρίου 2014 η Arnoldo Mondadori Editore SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 26 Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-490/12: Arnoldo Mondadori Editore SpA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	10
2015/C 073/17	Υπόθεση C-554/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sofijski gradski sad (Βουλγαρία) στις 3 Δεκεμβρίου 2014 — Ποινική διαδικασία για μείωση της ποινής του Atanas Ognyanov	11
2015/C 073/18	Υπόθεση C-567/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το cour d'appel de Paris (Γαλλία) στις 9 Δεκεμβρίου 2014 — Genentech Inc. κατά Hoechst GmbH, πρώην Hoechst AG, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH	12
2015/C 073/19	Υπόθεση C-571/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Noord-Holland (Κάτω Χώρες) στις 10 Δεκεμβρίου 2014 — Timberland Europe BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond.	13
2015/C 073/20	Υπόθεση C-576/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Δεκεμβρίου 2014 η Mirelta Ingatlanhasznosító Kft. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 19 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-430/14, Mirelta Ingatlanhasznosító Kft. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής και Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή. . .	14
2015/C 073/21	Υπόθεση C-589/14: Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου.	15
2015/C 073/22	Υπόθεση C-591/14: Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου.	16
2015/C 073/23	Υπόθεση C-593/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vestre Landsret (Δανία) στις 19 Δεκεμβρίου 2014 — Masco Denmark ApS και Damixa ApS κατά Skatteministeriet.	17
2015/C 073/24	Υπόθεση C-600/14: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2014 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.	17

2015/C 073/25	Υπόθεση C-611/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Retten i Glostrup (Δανία) στις 23 Δεκεμβρίου 2014 — Anklagemyndigheden κατά Canal Digital Danmark A/S	18
2015/C 073/26	Υπόθεση C-1/15: Προσφυγή της 6ης Ιανουαρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας.	19
2015/C 073/27	Υπόθεση C-1/15 SA: Αίτηση για τη χορήγηση αδείας κατασχέσεως εις χείρας τρίτου υποβληθείσα στις 12 Ιανουαρίου 2015 — La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής.	20

Γενικό Δικαστήριο

2015/C 073/28	Υπόθεση T-509/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2015 — Makhlouf κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Δικαίωμα σεβασμού του ιδιωτικού βίου — Αναλογικότητα).	22
2015/C 073/29	Υπόθεση T-109/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιανουαρίου 2015 — Ισπανία κατά Επιτροπής («Ταμείο συνοχής — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Προθεσμία εκδόσεως αποφάσεως»)	22
2015/C 073/30	Υπόθεση T-111/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιανουαρίου 2015 — Ισπανία κατά Επιτροπής («Ταμείο συνοχής — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Προθεσμία εκδόσεως αποφάσεως»)	23
2015/C 073/31	Υπόθεση T-46/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2015 — Sabores de Navarra κατά FEEA — Frutas Solano (KIT, EL SABOR DE NAVARRA) [«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα KIT, EL SABOR DE NAVARRA — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα Sabores de Navarra La Sabiduría del Sabor — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 15 και άρθρο 57, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 — Σχήμα που διαφοροποιείται με στοιχεία που μεταβάλλουν το διακριτικό χαρακτήρα»].	24
2015/C 073/32	Υπόθεση T-355/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2015 — easyJet Airline κατά Επιτροπής [Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης — Αγορά των αερολιμενικών υπηρεσιών — Απόφαση απόρριψης καταγγελίας — Άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Χειρισμός της υπόθεσης από την αρμόδια για τον ανταγωνισμό αρχή κράτους μέλους — Απόρριψη της καταγγελίας για λόγους προτεραιότητας — Απόφαση της αρμόδιας για τον ανταγωνισμό αρχής που συνάγει συμπεράσματα, στο πεδίο του δικαίου του ανταγωνισμού, από έρευνα που διεξήχθη σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία που έχει εφαρμογή στον οικείο τομέα — Υποχρέωση αιτιολόγησης]	25
2015/C 073/33	Υπόθεση T-587/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2015 — Schwerdt κατά FEEA — Iberamigo (cat & clean) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού εικονιστικού σήματος cat & clean — Προγενέστερο ισπανικό λεκτικό σήμα CLEAN CAT — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρο 34 ΣΛΕΕ — Άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων]	25
2015/C 073/34	Υπόθεση T-615/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιανουαρίου 2015 — Aic κατά FEEA — ACV Manufacturing (Εναλλάκτες θερμότητας) [«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που αναπαριστά εναλλάκτη θερμότητας — Λόγος ακυρότητας — Μη ορατό συστατικό σύνθετου προϊόντος — Άρθρο 4, παράγραφος 2, και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002»].	26
2015/C 073/35	Υπόθεση T-616/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιανουαρίου 2015 — Aic κατά FEEA — ACV Manufacturing (Ενθέρματα εναλλάκτη θερμότητας) [«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που αναπαριστά ενθέρμα εναλλάκτη θερμότητας — Λόγος ακυρότητας — Μη ορατό συστατικό σύνθετου προϊόντος — Άρθρο 4, παράγραφος 2, και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002»].	27

2015/C 073/36	Υπόθεση T-617/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιανουαρίου 2015 — Aic κατά FEEA — ACV Manufacturing (Ενθέματα εναλλάκτη θερμότητας) [«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που αναπαριστά ένθεμα εναλλάκτη θερμότητας — Λόγος ακυρότητας — Μη ορατό συστατικό σύνθετου προϊόντος — Άρθρο 4, παράγραφος 2, και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002»].	27
2015/C 073/37	Υπόθεση T-685/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2015 — Copernicus-Trademarks κατά FEEA — Blue Coat Systems (BLUECO) [«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος BLUECO — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα BLUE COAT — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»].	28
2015/C 073/38	Υπόθεση T-11/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2015 — Grundig Multimedia κατά FEEA (Pianissimo) [«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος Pianissimo — Σήμα συνιστάμενο σε διαφημιστικό σύνθημα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ίση μεταχείριση»].	29
2015/C 073/39	Υπόθεση T-188/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2015 — Grundig Multimedia κατά FEEA (GentleCare) [«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος GentleCare — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ίση μεταχείριση»].	29
2015/C 073/40	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-426/10 και T-575/10 και υπόθεση T-440/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2014 — Moreda-Riviere Trefilerías κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του προεντεταμένου χάλυβα — Καθορισμός των τιμών, κατανομή της αγοράς και ανταλλαγή ευαίσθητων πληροφοριών εμπορικής φύσεως — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ — Απόφαση τροποποιούσα την αρχική απόφαση χωρίς επίπτωση στο ποσό των προστίμων που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Προδήλως μερικώς απαράδεκτο)	30
2015/C 073/41	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-427/10 και T-576/10 και T-439/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2014 — Trefilerías Quijano κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του προεντεταμένου χάλυβα — Καθορισμός των τιμών, κατανομή της αγοράς και ανταλλαγή ευαίσθητων πληροφοριών εμπορικής φύσεως — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ — Απόφαση τροποποιούσα την αρχική απόφαση χωρίς επίπτωση στο ποσό των προστίμων που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Προδήλως μερικώς απαράδεκτο)	31
2015/C 073/42	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-428/10 και T-577/10 και υπόθεση T-441/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2014 — Trenzas y Cables de Acero κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του προεντεταμένου χάλυβα — Καθορισμός των τιμών, κατανομή της αγοράς και ανταλλαγή ευαίσθητων πληροφοριών εμπορικής φύσεως — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ — Απόφαση τροποποιούσα την αρχική απόφαση χωρίς επίπτωση στο ποσό των προστίμων που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Προδήλως μερικώς απαράδεκτο)	32
2015/C 073/43	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-429/10 και T-578/10 και υπόθεση T-438/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2014 — Global Steel Wire κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του προεντεταμένου χάλυβα — Καθορισμός των τιμών, κατανομή της αγοράς και ανταλλαγή ευαίσθητων πληροφοριών εμπορικής φύσεως — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ — Απόφαση τροποποιούσα την αρχική απόφαση χωρίς επίπτωση στο ποσό των προστίμων που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Προδήλως μερικώς απαράδεκτο)	33
2015/C 073/44	Υπόθεση T-482/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιανουαρίου 2015 — Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Σιωπηρή άρνηση προσβάσεως — Εκτέλεση αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου — Εισαγωγικό δικόγραφο — Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων — Άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας — Απαράδεκτο)	34

2015/C 073/45	Υπόθεση T-36/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιανουαρίου 2015 — St'art κ.λπ. κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόγραμμα «European Creative Industries Alliance» — Σχέδιο «C-I Factor» σχετικό με την καθιέρωση νέων μέσων για τη διευκόλυνση της χρηματοδότησεως των κλάδων του πολιτισμού και της δημιουργικότητας — Απόφαση περί τερματισμού του σχεδίου — Πράξη εντασσόμενη σε πλαίσιο καθαρώς συμβατικό του οποίου αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα — Απαράδεκτο)	35
2015/C 073/46	Υπόθεση T-93/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιανουαρίου 2015 — St'art κ.λπ. κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόγραμμα «European Creative Industries Alliance» — Σχέδιο "C-I Factor" σχετικό με την καθιέρωση νέων μέσων για τη διευκόλυνση της χρηματοδότησεως των κλάδων του πολιτισμού και της δημιουργικότητας — Χρεωστικό σημείωμα — Πράξη εντασσόμενη σε πλαίσιο καθαρώς συμβατικό του οποίου αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα — Απαράδεκτο)	35
2015/C 073/47	Υπόθεση T-185/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιανουαρίου 2015 — Freitas κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 2013/55/ΕΕ — Οδηγία 2005/36/ΕΚ — Αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων — Εξαίρεση των συμβολαιογράφων που διορίζονται με επίσημη πράξη της δημόσιας αρχής από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2005/36 — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο)	36
2015/C 073/48	Υπόθεση T-762/14: Προσφυγή της 13ης Νοεμβρίου 2014 — Philips και Philips France κατά Επιτροπής .	37
2015/C 073/49	Υπόθεση T-763/14: Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2014 — Soprema κατά ΓΕΕΑ — Sopro Bauchemie (SOPRAPUR)	38
2015/C 073/50	Υπόθεση T-775/14: Προσφυγή της 24ης Νοεμβρίου 2014 — Red Lemon κατά ΓΕΕΑ — Lidl Stiftung (ABTRONIC)	39
2015/C 073/51	Υπόθεση T-783/14: Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2014 — SolarWorld κατά Επιτροπής	40
2015/C 073/52	Υπόθεση T-786/14: Προσφυγή της 1ης Δεκεμβρίου 2014 — Μπουρδούβαλη κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ.	40
2015/C 073/53	Υπόθεση T-811/14: Προσφυγή της 8ης Δεκεμβρίου 2014 — Unilever κατά ΓΕΕΑ — Technopharma (Fair & Lovely)	41
2015/C 073/54	Υπόθεση T-831/14: Προσφυγή της 24ης Δεκεμβρίου 2014 — Alfamicro κατά Επιτροπής	42
2015/C 073/55	Υπόθεση T-841/14: Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2014 — Ισπανία κατά Επιτροπής	43
2015/C 073/56	Υπόθεση T-848/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 31 Δεκεμβρίου 2014 ο Carlo De Nicola κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση F-55/08 RENV, De Nicola κατά ΕΤΕπ.	45
2015/C 073/57	Υπόθεση T-849/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 31 Δεκεμβρίου 2014 ο Carlo De Nicola κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 18 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση F-59/09 RENV, De Nicola κατά ΕΤΕπ.	46
2015/C 073/58	Υπόθεση T-5/15: Προσφυγή της 8ης Ιανουαρίου 2015 — Ice Mountain Ibiza κατά ΓΕΕΑ — Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)	47
2015/C 073/59	Υπόθεση T-6/15: Προσφυγή της 8ης Ιανουαρίου 2015 — Ice Mountain Ibiza κατά ΓΕΕΑ — Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)	47
2015/C 073/60	Υπόθεση T-10/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Ιανουαρίου 2015 ο Carlo De Nicola κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση F-52/11, De Nicola κατά ΕΤΕπ.	48
2015/C 073/61	Υπόθεση T-11/15: Προσφυγή της 9ης Ιανουαρίου 2015 — Internet Consulting κατά ΓΕΕΑ — Αυτόνομη Επαρχία του Bolzano-Alto Adige (SUEDTIROL).	50
2015/C 073/62	Υπόθεση T-259/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιανουαρίου 2015 — Λουξεμβούργο κατά Επιτροπής	50

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2015/C 073/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 65 της 23.2.2015

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 56 της 16.2.2015

EE C 46 της 9.2.2015

EE C 34 της 2.2.2015

EE C 26 της 26.1.2015

EE C 16 της 19.1.2015

EE C 7 της 12.1.2015

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Ιανουαρίου 2015 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-401/12 P έως C-403/12 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Οδηγία 2008/50/ΕΚ — Οδηγία για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και καθαρότερο αέρα για την Ευρώπη — Απόφαση σχετικά με την κοινοποίηση από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών της παρατάσεως της προθεσμίας για την επίτευξη των οριακών τιμών για το διοξείδιο του αζώτου και της απαλλαγής από την υποχρέωση εφαρμογής των οριακών τιμών για τα σωματίδια (ΑΣ10) — Αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως της αποφάσεως αυτής, υποβληθείσα κατ' εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 — Απόφαση της Επιτροπής κηρύττουσα την αίτηση απαράδεκτη — Μέτρο με ατομικό περιεχόμενο — Σύμβαση του Aarhus — Κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 υπό το πρίσμα της Συμβάσεως αυτής]

(2015/C 073/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείοντα: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Moore και K. Michoel), Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: L. Visaggio και G. Corstens), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-P. Keppenne, P. Oliver, P. Van Nuffel, G. Valero Jordana και S. Boelaert)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht (εκπρόσωπος: A. van den Biesen, advocaat)

Παραμβαίνουσα υπέρ των αναιρεσιδόντων: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: D. Hadroušek)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αντανάιρηση.
- 2) Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση Vereniging Milieudefensie και Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht κατά Επιτροπής (T 396/09, EU:T:2012:301).
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησαν οι Vereniging Milieudefensie και Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 4) Καταδικάζει τις Vereniging Milieudefensie και Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρωτοδίκως καθώς και στην αναιρετική διαδικασία.

5) Η Τσεχική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 9 της 12.1.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Ιανουαρίου 2015 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-404/12 P και C-405/12 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 149/2008 — Κανονισμός για τον καθορισμό ανώτατων ορίων καταλοίπων φυτοφαρμάκων — Αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως του κανονισμού αυτού, υποβληθείσα κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 — Απόφαση της Επιτροπής κηρύττουσα τις αιτήσεις απαράδεκτες — Μέτρο με ατομικό περιεχόμενο — Σύμβαση του Aarhus — Κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 υπό το πρίσμα της Συμβάσεως αυτής]

(2015/C 073/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ανααιρεσέοντα: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Moore και K. Michael), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-P. Kerppenne, P. Oliver και S. Boelaert)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe (εκπρόσωπος: A. van den Biesen, advocaat)

Παραμβαίνουσα υπέρ των ανααιρεσιόντων: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: D. Hadroušek)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αντανάιρεση.
- 2) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση Stichting Natuur en Milieu και Pesticide Action Network Europe κατά Επιτροπής (T 338/08, EU:T:2012:300).
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησαν το Stichting Natuur en Milieu και το Pesticide Action Network Europe ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 4) Καταδικάζει το Stichting Natuur en Milieu και το Pesticide Action Network Europe αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρωτοδίκως καθώς και στην αναιρετική διαδικασία.
- 5) Η Τσεχική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 9 της 12.1.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv) κατά M.S. Demirci κ.λπ.

(Υπόθεση C-171/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Άρση των ρητρών κατοικίας — Συμπληρωματικές παροχές χορηγούμενες βάσει της εθνικής νομοθεσίας — Προϋπόθεση κατοικίας — Εφαρμογή στους πρώην Τούρκους εργαζομένους — Τούρκοι υπήκοοι που απέκτησαν την ιθαγένεια του κράτους υποδοχής)

(2015/C 073/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

κατά

M.S. Demirci, D. Cetin, A.I. Önder, R. Keskin, M. Tüle, A. Taskin

Διατακτικό

Οι διατάξεις της αποφάσεως 3/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, περί της εφαρμογής των καθεστώτων κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους Τούρκους εργαζομένους και στα μέλη των οικογενειών τους, εξεταζόμενες επίσης υπό το πρίσμα του άρθρου 59 του πρόσθετου πρωτοκόλλου, το οποίο υπογράφηκε στις 23 Νοεμβρίου 1970 στις Βρυξέλλες και συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972, έχουν την έννοια ότι υπήκοοι κράτους μέλους οι οποίοι απασχολήθηκαν ως Τούρκοι εργαζόμενοι στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους αυτού δεν μπορούν, με την αιτιολογία ότι διατήρησαν την τουρκική ιθαγένεια, να επικαλεσθούν το άρθρο 6 της αποφάσεως 3/80, προκειμένου να απαλλαγούν από την προϋπόθεση κατοικίας που θεσπίζει η νομοθεσία του κράτους αυτού για την καταβολή ειδικής μη ανταποδοτικού τύπου παροχής, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2α, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ C 178 της 22.6.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank κατά L.F. Evans

(Υπόθεση C-179/13) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Προσδιορισμός της εφαρμοστέας επί εργαζομένων νομοθεσίας στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Δυνατότητα εφαρμογής — Εργασία υπηκόου κράτους μέλους σε προξενείο τρίτης χώρας εγκατεστημένο στο έδαφος άλλου κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί ο εν λόγω υπήκοος — Σύμβαση της Βιέννης περί των προξενικών σχέσεων — Άρθρο 71, παράγραφος 2 — Εθνική νομοθεσία παρέχουσα διευκολύνσεις, προνόμια και ασυλίες στους μόνιμους κατοίκους]

(2015/C 073/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

κατά

L.F. Evans

Διατακτικό

Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1992/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 16 του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι, για την περίοδο κατά την οποία υπήκοος κράτους μέλους εργάστηκε σε προξενική αρχή τρίτης χώρας εγκατεστημένη στο έδαφος κράτους μέλους του οποίου δεν είναι υπήκοος, αλλά στο οποίο κατοικεί, ο υπήκοος αυτός δεν υπάγεται στη νομοθεσία κράτους μέλους, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, εάν, δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους διαμονής του, η οποία θεσπίστηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 71, παράγραφος 2, της Συμβάσεως της Βιέννης περί των προξενικών σχέσεων, η οποία συνήφθη στη Βιέννη στις 24 Απριλίου 1963, ο εν λόγω υπήκοος δεν υπάγεται στο εθνικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

(¹) EE C 189 της 29.6.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Queen, κατόπιν αιτήσεως της Eventech Ltd κατά Parking Adjudicator

(Υπόθεση C-518/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ανταγωνισμός — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Σύστημα βάσει του οποίου επιτρέπεται μόνο στα ταξί του Λονδίνου, και όχι στα μισθωμένα οχήματα με οδηγό, να κυκλοφορούν στους λεωφορειόδρομους — Έννοια «κρατική ενίσχυση» — Κρατικοί πόροι — Οικονομικό πλεονέκτημα — Επιλεκτικό πλεονέκτημα — Αντίκτυπος στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών)

(2015/C 073/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Queen, κατόπιν αιτήσεως της Eventech Ltd

κατά

Parking Adjudicator

παρισταμένων των: London Borough of Camden, Transport for London

Διατακτικό

- 1) Από το γεγονός ότι, προκειμένου να δημιουργηθεί ένα ασφαλές και αποτελεσματικό σύστημα μεταφορών, επιτρέπεται στα ταξί του Λονδίνου να χρησιμοποιούν τις ειδικές λωρίδες κυκλοφορίας των λεωφορείων επί των δημοσίων οδών κατά τις ώρες ισχύος των περιορισμών για τους λεωφορειόδρομους, ενώ απαγορεύεται η διέλευση των μισθωμένων οχημάτων με οδηγό από τις ίδιες λωρίδες εκτός αν γίνεται με σκοπό την επιβίβαση ή την αποβίβαση πελάτη που έχει ήδη προχωρήσει σε κράτηση τέτοιου οχήματος, δεν μπορεί κατά τα φαινόμενα να συναχθεί το συμπέρασμα ότι εμπλέκονται κρατικοί πόροι ούτε ότι παρέχεται στα ταξί αυτά επιλεκτικό οικονομικό πλεονέκτημα κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, όπερ πρέπει, ωστόσο, να εξακριβωθεί από το αιτούν δικαστήριο.

- 2) Δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο να επηρεάζεται το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ από το γεγονός ότι επιτρέπεται στα ταξί του Λονδίνου να χρησιμοποιούν τις ειδικές λωρίδες κυκλοφορίας των λεωφορείων επί των δημοσίων οδών κατά τις ώρες ισχύος των περιορισμών για τους λεωφορειοδρόμους, ενώ απαγορεύεται η διέλευση των μισθωμένων οχημάτων με οδηγό από τις ίδιες λωρίδες εκτός αν γίνεται με σκοπό την επιβίβαση ή την αποβίβαση πελάτη που έχει ήδη προχωρήσει σε κράτηση τέτοιου οχήματος, όπερ απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να διαπιστώσει.

(¹) EE C 367 της 14.12.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Birutė Šiba κατά Arūnas Devėnas

(Υπόθεση C-537/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Πεδίο εφαρμογής — Συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές — Σύμβαση παροχής νομικών υπηρεσιών που συνάπτεται μεταξύ δικηγόρου και καταναλωτή)

(2015/C 073/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Birutė Šiba

κατά

Arūnas Devėnas

Διατακτικό

Η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται σε τυποποιημένες συμβάσεις παροχής νομικών υπηρεσιών, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, που συνάπτονται μεταξύ δικηγόρου και φυσικού προσώπου το οποίο ενεργεί για σκοπούς άσχετους με τις επαγγελματικές του δραστηριότητες.

(¹) EE C 9 της 11.1.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG κατά Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

(Υπόθεση C-573/13) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 1008/2008 — Υπηρεσίες αερομεταφοράς — Άρθρο 23, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος — Διαφάνεια των τιμών — Ηλεκτρονικό σύστημα κρατήσεων — Αεροπορικοί ναύλοι — Αναγραφή πάντοτε του τελικού αντιτίμου]

(2015/C 073/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

κατά

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 23, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσης των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα, έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο ηλεκτρονικού συστήματος κρατήσεων όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, το καταβλητέο τελικό αντίτιμο πρέπει να σημειώνεται σε κάθε αναγραφή των τιμών των υπηρεσιών αερομεταφορών, περιλαμβανομένης και της πρώτης αναγραφής τους.
- 2) Το άρθρο 23, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 1008/2008 έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο ηλεκτρονικού συστήματος κρατήσεων όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, το καταβλητέο τελικό αντίτιμο πρέπει να σημειώνεται όχι μόνο για την υπηρεσία αερομεταφοράς την οποία έχει επιλέξει ο πελάτης, αλλά και για κάθε υπηρεσία αερομεταφοράς της οποίας εμφανίζεται ο ναύλος.

(¹) EE C 71 της 8.3.2014, σ. 2.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Oberster Patent- und Markensenat (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Arne Forsgren κατά Österreichisches Patentamt

(Υπόθεση C-631/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Έννοια του «δραστικού συστατικού» — Πνευμονιοκοκκικό εμβόλιο συζευγμένο — Παιδιατρικά φάρμακα — Φορέας πρωτεΐνης — Ομοιοπολικός δεσμός)

(2015/C 073/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Patent- und Markensenat

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Arne Forsgren

κατά

Österreichisches Patentamt

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 1, στοιχείο β', και 3, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται, καταρχήν, στη χορήγηση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για δραστικό συστατικό, στην περίπτωση κατά την οποία το εν λόγω δραστικό συστατικό συνδέεται μέσω ομοιοπολικού δεσμού προς άλλα δραστικά συστατικά τα οποία περιέχονται στη σύνθεση φαρμάκου.
- 2) Το άρθρο 3, στοιχείο β', του κανονισμού 469/2009 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στη χορήγηση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για δραστικό συστατικό του οποίου η δράση δεν περιλαμβάνεται στις θεραπευτικές ενδείξεις οι οποίες καλύπτονται από τους όρους της άδειας κυκλοφορίας στην αγορά.

- 3) Το άρθρο 1, στοιχείο β', του κανονισμού 469/2009 έχει την έννοια ότι φορέας πρωτεΐνης συζευγμένος προς αντιγόνο πολυσακχαρίτη μέσω ομοιοπολικού δεσμού μπορεί να χαρακτηριστεί ως «δραστικό συστατικό» υπό την έννοια της διατάξεως αυτής μόνον εάν αποδεικνύεται ότι παράγει αφεαυτού φαρμακολογική, ανοσολογική ή μεταβολική δράση η οποία καλύπτεται από τις θεραπευτικές ενδείξεις της άδειας κυκλοφορίας στην αγορά, στοιχείο το οποίο αποκείται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει βάσει του συνόλου των πραγματικών περιστάσεων της διαφοράς της κύριας δίκης.

(¹) EE C 61 της 1.3.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ryanair Ltd κατά PR Aviation BV

(Υπόθεση C-30/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 96/9/ΕΚ — Νομική προστασία των βάσεων δεδομένων — Βάση δεδομένων η οποία δεν προστατεύεται ούτε με το δικαίωμα του δημιουργού ούτε με το δικαίωμα ειδικής φύσεως — Συμβατικός περιορισμός των δικαιωμάτων των χρηστών της βάσεως δεδομένων)

(2015/C 073/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ryanair Ltd

κατά

PR Aviation BV

Διατακτικό

Η οδηγία 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων, έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται σε βάση δεδομένων η οποία δεν προστατεύεται δυνάμει της οδηγίας αυτής ούτε βάσει του δικαιώματος του δημιουργού ούτε βάσει του δικαιώματος ειδικής φύσεως, με αποτέλεσμα τα άρθρα 6, παράγραφος 1, 8 και 15 της εν λόγω οδηγίας να μην εμποδίζουν τον δημιουργό μιας τέτοιας βάσεως δεδομένων να θέσει συμβατικούς περιορισμούς στη χρήση της από τρίτους, με την επιφύλαξη του ισχύοντος εθνικού δικαίου.

(¹) EE C 135 της 5.5.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — RG (*) κατά SF (*)

(Υπόθεση C-498/14 PPU) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Απαγωγή παιδιού — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Άρθρο 11, παράγραφοι 7 και 8)

(2015/C 073/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Bruxelles

(*) Πληροφορίες που διεγράφησαν ή αντικαταστάθηκαν στο πλαίσιο της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

RG (*)

κατά

SF (*)

Διατακτικό

Το άρθρο 11, παράγραφοι 7 και 8, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται, κατ' αρχήν, στην εκ μέρους κράτους μέλους απονομή σε εξειδικευμένο δικαστήριο της αρμοδιότητας να εξετάζει τα ζητήματα της επιστροφής ή της επιμέλειας του παιδιού στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπουν οι εν λόγω διατάξεις, ακόμη και στην περίπτωση που έχει ήδη κινηθεί, ενώπιον ετέρου δικαστηρίου, διαδικασία επί της ουσίας όσον αφορά τη γονική μέριμνα του παιδιού.

(¹) EE C 16 της 19.1.2015.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Απριλίου 2014 η Longevity Health Products, Inc. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) την 1η Ιουλίου 2014 στην υπόθεση T-473/11, Longevity Health Products, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-311/14 P)

(2015/C 073/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Longevity Health Products, Inc. (εκπρόσωπος: J. Korab, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Weleda Trademark AG

Με διάταξη της 20ής Ιανουαρίου 2015 το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (έκτο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναρέσεως και αποφάνθηκε ότι η ανααιρεσείουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Rüsselsheim (Γερμανία) στις 10 Οκτωβρίου 2014 — Dieter Wedzel, Karin Wedzel κατά Condor Flugdienst GmbH

(Υπόθεση C-466/14)

(2015/C 073/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Rüsselsheim

(*) Πληροφορίες που διεγράφησαν ή αντικαταστάθηκαν στο πλαίσιο της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Dieter Wedzel, Karin Wedzel

Εναγόμενη: Condor Flugdienst

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2014, η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Rüsselsheim (Γερμανία) στις 14 Νοεμβρίου 2014 — Marianne Parigger κατά Condor Flugdienst GmbH

(Υπόθεση C-510/14)

(2015/C 073/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Rüsselsheim

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Marianne Parigger

Εναγόμενη: Condor Flugdienst GmbH

Η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου με διάταξη του Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2014.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Rüsselsheim (Γερμανία) στις 27 Νοεμβρίου 2014 — Chatherine Gimmig κατά Condor Flugdienst GmbH

(Υπόθεση C-544/14)

(2015/C 073/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Rüsselsheim

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Chatherine Gimmig

Εναγόμενη: Condor Flugdienst GmbH

Η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου με διάταξη του Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 2015.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Νοεμβρίου 2014 η Arnoldo Mondadori Editore SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 26 Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-490/12: Arnoldo Mondadori Editore SpA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-548/14 P)

(2015/C 073/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Arnoldo Mondadori Editore SpA (εκπρόσωποι: G. Dragotti, R. Valenti, S. Balice, E. Varese, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Grazia Equity GmbH

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει τις σκέψεις 25 έως 33 και 68 έως 83 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως για τους λόγους που προβάλλονται με την αίτηση ανατρέσεως,
- να κάνει δεκτή την προσφυγή που άσκησε η αναιρεσείουσα πρωτοδίκως κατά του Τμήματος Προσφυγών ή, επικουρικά, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς επανεξέταση και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσείουσας, τόσο για την πρωτοβάθμια δίκη όσο και την κατ' αναίρεση.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί για τους εξής λόγους:

- A. το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι απέκλεισε την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου (στο εξής: κανονισμός 207/2009) ⁽¹⁾, χωρίς να λάβει υπόψη του τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των προϊόντων και των υπηρεσιών και την αρχή της αλληλεξαρτήσεως· επίσης, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του ή παραμόρφωσε περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που τέθηκαν υπόψη του από την αναιρεσείουσα όσον αφορά την ομοιότητα των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών, τουλάχιστον από την άποψη της συμπληρωματικότητας.
- B. Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, για τους εξής λόγους:
- i. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι απέδωσε ιδιαίτερο βαθμό φήμης στο σήμα της αναιρεσείουσας, χωρίς όμως τούτο να είναι απαραίτητο για την εφαρμογή της αυξημένης προστασίας που απορρέει από το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009· περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο δεν εφάρμοσε τα κριτήρια που έχουν διαμορφωθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου για την εκτίμηση της φήμης ενός σήματος.
 - ii. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι δεν δέχθηκε ότι τα σήματα σχετίζονται, κατόπιν συνεκτιμήσεως των σχετικών παραμέτρων (ήτοι τη φύση των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών, το ενδιαφερόμενο κοινό, την ισχύ τη φήμης του προγενέστερου σήματος, την ένταση του διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος), κατ' αντίθεση προς τα κριτήρια που έχουν διαμορφωθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου για την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009· επίσης, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι εξέτασε εάν εν προκειμένω υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίδικων σημάτων, πράγμα που δεν απαιτείται για την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
 - iii. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι απέκλεισε την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, χωρίς να εξετάσει εάν το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση ενδέχεται να αντλήσει αθέμιτο όφελος από το προγενέστερο φημισμένο σήμα ή να βλάψει τον διακριτικό χαρακτήρα του.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) στις 3 Δεκεμβρίου 2014 — Ποινική διαδικασία για μείωση της ποινής του Atanas Ognyanov

(Υπόθεση C-554/14)

(2015/C 073/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski gradski sad

Ποινική διαδικασία

Κατάδικος: Atanas Ognyanov

Αιτούσα αρχή: Sofijska gradska prokuratura

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επιτρέπεται, βάσει των διατάξεων της αποφάσεως-πλαisiού 2008/909/ΔΕΥ, το κράτος εκτελέσεως να μειώσει, στο πλαίσιο της διαδικασίας μεταφοράς, τη χρονική διάρκεια της «στερητικής της ελευθερίας» ποινής που επέβαλε το κράτος εκδόσεως, λόγω της εργασίας που παρασχέθηκε στο κράτος εκδόσεως κατά τον χρόνο εκτίσεως της ποινής αυτής, ως ακολούθως:
 - A) Η μείωση της ποινής είναι αποτέλεσμα της εφαρμογής του δικαίου του κράτους εκτελέσεως που διέπει την εκτέλεση της ποινής δυνάμει του άρθρου 17, παράγραφος 1, [της αποφάσεως-πλαisiού]. Επιτρέπει η διάταξη αυτή το δικαίο του κράτους εκτελέσεως που διέπει την εκτέλεση της ποινής να εφαρμοσθεί ήδη στο πλαίσιο της διαδικασίας μεταφοράς όσον αφορά τις περιστάσεις που προέκυψαν κατά τον χρόνο στον οποίο ο κατάδικος υπέκειτο στη δικαιοδοσία του κράτους εκδόσεως (δηλαδή, όσον αφορά την εργασία που παρασχέθηκε κατά τη διάρκεια της κρατήσεως στο σωφρονιστικό κατάστημα του κράτους εκδόσεως);
 - B) Η ποινή μειώνεται κατόπιν αφαιρέσεως χρονικού διαστήματος δυνάμει του άρθρου 17, παράγραφος 2, [της αποφάσεως-πλαisiού]. Επιτρέπει η διάταξη αυτή την αφαίρεση χρονικού διαστήματος το οποίο υπερβαίνει τη διάρκεια κρατήσεως που έχει οριστεί βάσει του δικαίου του κράτους εκδόσεως, όταν εφαρμόζεται το δικαίο του κράτους εκτελέσεως και, ως εκ τούτου, υποβάλλονται σε νέα νομική εκτίμηση οι περιστάσεις που προέκυψαν στο κράτος εκδόσεως (δηλαδή, η εργασία που παρασχέθηκε στο σωφρονιστικό κατάστημα του κράτους εκδόσεως);
- 2) Εάν αυτές ή άλλες διατάξεις της αποφάσεως-πλαisiού είναι εφαρμοστέες στην εξεταζόμενη μείωση ποινής, πρέπει το κράτος εκδόσεως να ενημερωθεί συναφώς, εφόσον το έχει ζητήσει ρητώς, και επιβάλλεται η αναστολή της διαδικασίας μεταφοράς σε περίπτωση αρνήσεως εκ μέρους του; Εάν γίνει δεκτή η υποχρέωση ενημερώσεως, πώς πρέπει να πραγματοποιείται η ενημέρωση — κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο όσον αφορά το εφαρμοστέο δικαίο ή κατά τρόπο συγκεκριμένο όσον αφορά τη μείωση στην οποία πρόκειται να προβεί το δικαστήριο για τον συγκεκριμένο κατάδικο;

Συμπληρωματικό ερώτημα

Εάν το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαπιστώσει ότι οι διατάξεις του άρθρου 17, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως-πλαisiού 2008/909/ΔΕΥ δεν επιτρέπουν στο κράτος εκτελέσεως να μειώσει την ποινή βάσει του εθνικού του δικαίου (λόγω της εργασίας που παρασχέθηκε στο κράτος εκδόσεως), συνάδει με το ευρωπαϊκό δικαίο η απόφαση του εθνικού δικαστηρίου να εφαρμόσει, εντούτοις, το εθνικό δικαίο, καθόσον τούτο είναι ευνοϊκότερο από το άρθρο 17 της αποφάσεως-πλαisiού 2008/909/ΔΕΥ;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *cour d'appel de Paris* (Γαλλία) στις
9 Δεκεμβρίου 2014 — *Genentech Inc.* κατά *Hoechst GmbH*, πρώην *Hoechst AG*, *Sanofi-Aventis*
Deutschland GmbH

(Υπόθεση C-567/14)

(2015/C 073/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: *Genentech Inc.*

Εναγόμενες: Hoechst GmbH, πρώην Hoechst AG, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθενται οι διατάξεις του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ, νυν άρθρου 101 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε περίπτωση ακυρώσεως διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, στην ισχύ συμβάσεως περί παραχωρήσεως άδειας χρήσεως που επιβαρύνει τον κάτοχο της άδειας με τέλη για μόνη τη χρήση των δικαιωμάτων που συνδέονται με τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας τα οποία αφορά η άδεια;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Noord-Holland (Κάτω Χώρες) στις 10 Δεκεμβρίου 2014 — Timberland Europe BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond

(Υπόθεση C-571/14)

(2015/C 073/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Noord-Holland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Timberland Europe BV

Καθού: Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι ο κανονισμός (ΕΚ) 1472/2006 ⁽¹⁾ ανίσχυρος κατά το μέρος που αφορά τον εδρεύοντα στο Βιετνάμ παραγωγό/εξαγωγέα (C) και τον εδρεύοντα στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας παραγωγό/εξαγωγέα (F), δεδομένου ότι διαπράχθηκε παράβαση των άρθρων 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', και 9, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 ⁽²⁾ του Συμβουλίου (στο εξής: βασικός κανονισμός), επειδή η Επιτροπή δεν αποφάνθηκε όσον αφορά την αναγνώριση καθεστώτος οικονομίας της αγοράς και την επιφύλαξη ατομικής μεταχειρίσεως που είχαν ζητήσει οι προαναφερθέντες παραγωγοί/εξαγωγείς;
- 2) Είναι ο κανονισμός (ΕΚ) 1472/2006 ανίσχυρος κατά το μέρος που αφορά τους προαναφερθέντες στο πρώτο ερώτημα παραγωγούς/εξαγωγείς, δεδομένου ότι διαπράχθηκε παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, επειδή η Επιτροπή δεν αποφάνθηκε εντός τριών μηνών από την έναρξη της διαδικασίας;
- 3) Είναι ο κανονισμός (ΕΚ) 1472/2006 ανίσχυρος κατά το μέρος που αφορά τον παραγωγό/εξαγωγέα (A), ο οποίος αποτελεί μέρος της εδρεύουσας στο Βιετνάμ (B), και τον παραγωγό/εξαγωγέα (D), ο οποίος αποτελεί μέρος του εδρεύοντος στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας (E), δεδομένου ότι διαπράχθηκε παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, επειδή η Επιτροπή δεν αποφάνθηκε εντός τριών μηνών από την έναρξη της διαδικασίας;

⁽¹⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ (ΕΕ L 275, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός της 22ας Δεκεμβρίου 1995 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 56, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Δεκεμβρίου 2014 η Mirelta Ingtatlanhasznosító Kft. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 19 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-430/14, Mirelta Ingtatlanhasznosító Kft. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής και Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή

(Υπόθεση C-576/14 P)

(2015/C 073/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Mirelta Ingtatlanhasznosító Kft. (εκπρόσωπος: K.D. Pap, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλομένη διάταξη και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσής και κύρια επιχειρήματα

Κύριος λόγος αναίρεσής: εσφαλμένη ερμηνεία της προσφυγής εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου.

Κατά την ανααιρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και αναδιτύπωσε εσφαλμένως τα αιτήματα της προσφυγής της, και ερμήνευσε επίσης εσφαλμένως το σκεπτικό της προσφυγής της κρίνοντας ότι στρεφόταν κατά της Επιτροπής λόγω «της αρνήσεως της [Επιτροπής] να κινησει διαδικασία κατά παραβάσεως».

Η ανααιρεσείουσα διατείνεται ότι η προσφυγή της είχε ως αντικείμενο **«να επιβάλει το Γενικό Δικαστήριο στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διεξαγάγει διαδικασία σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης, διασφαλίζουσα την αποτελεσματικότητα του δικαίου αυτού»**.

Επομένως, η ανααιρεσείουσα άσκησε με αυτή τη βάση προσφυγή κατά της Επιτροπής διότι η πρόδηλη προσβολή του δικαιώματός της για χρηστή διοίκηση συνεπάγεται προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος που της διασφαλίζει ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά την άποψή της, η Επιτροπή, καθόσον δεν διεξήγαγε δίκαιη διαδικασία, δεν προέβη σε εξέταση συνάδουσα προς το δίκαιο της Ένωσης και δεν διασφάλισε την αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ένωσης (μεταξύ άλλων, τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης), της στέρησε όχι μόνον το δικαίωμά της για χρηστή διοίκηση, αλλά και το δικαίωμά της σε αποτελεσματική δικαστική προστασία.

Η ανααιρεσείουσα φρονεί ότι η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ερμηνεία της προσφυγής της σημαίνει ότι διαδικασία συνάδουσα προς το δίκαιο της Ένωσης συνεπάγεται αυτομάτως ότι, στην περίπτωση αντικειμενικής εξετάσεως υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης, η Επιτροπή υποχρεούται να διεξαγάγει διαδικασία παραβάσεως, όπερ δεν μπορεί να απαιτήσει η ανααιρεσείουσα.

Αντιθέτως, η ανααιρεσείουσα θεωρεί ότι από τις διατάξεις του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, οι οποίες έχουν την ίδια δεσμευτική ισχύ με τις Συνθήκες, απορρέει ότι μόνον αφού προβεί σε δίκαιη εξέταση η Επιτροπή μπορεί να κρίνει, βάσει της νομολογίας, τη δυνατότητα κινήσεως διαδικασίας παραβάσεως. Επομένως, η **χρηστή διοίκηση είναι πρωταρχική επιταγή**, και η Επιτροπή μπορεί να ασκεί την εξουσία της εκτιμήσεως — όπερ, κατά την άποψη της ανααιρεσείουσας, δεν μπορεί να επεκταθεί μέχρι την προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων — μόνον κατόπιν χρηστής διοικήσεως, διότι άλλως, όπως συμβαίνει στην υπό κρίση υπόθεση, μπορεί να βρεθεί ενώπιον καταστάσεως άνευ αντικειμένου εκτιμήσεως.

Επικουρικός λόγος αναιρέσεως: δυνάμει του δικαίου της Ένωσης, δεν εμπίπτει στην εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής η δυνατότητα εξαιρέσεως της υποχρέωσης των κρατών μελών να εφαρμόζουν το παράγωγο δίκαιο και τον κανονισμό, πολύ λιγότερο δε εμμέσως.

Η άποψη του Γενικού Δικαστηρίου περί της εξουσίας εκτιμήσεως της Επιτροπής, εκτεθείσα στη σκέψη 6 της διατάξεως, παραβιάζει από πολλές απόψεις επιτακτικές και μη διφορούμενες διατάξεις των Συνθηκών και, συνεπώς, μη δυνάμενες να υπαχθούν στην εκτίμηση της Επιτροπής· εξάλλου, κατά την άποψη της αναιρεσείουσας, ούτε η υποχρέωση διασφάλισης της τηρήσεως των θεμελιωδών δικαιωμάτων τα οποία κατοχυρώνονται στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο εκτιμήσεως εκ μέρους της Επιτροπής.

Με την προσφυγή της, η αναιρεσείουσα δεν επέκρινε ούτε μία φορά το δικαίωμα εκτιμήσεως της Επιτροπής, αλλά στην πραγματικότητα επικρίνει το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν είχε καν τη δυνατότητα ασκήσεως της εξουσίας της εκτιμήσεως κατά την πάγια νομολογία, αναφερόμενη πλειστάκις από το Γενικό Δικαστήριο, διότι η άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως προϋποθέτει ότι η εξέταση είναι καθαυτή δίκαιη και υπάρχει αντικείμενο λυσιτελούς εκτιμήσεως.

Η Συνθήκη, η οποία υπερέχει της νομολογίας, προβλέπει ότι η Επιτροπή υποχρεούται να διασφαλίζει την αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ένωσης.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ο υπάλληλος της Επιτροπής (όργανο της Ένωσης), ο οποίος προέβη στην εξέταση στέρησε την αναιρεσείουσα θεμελιώδους δικαιώματος, προβαίνοντας ο ίδιος σε εκτίμηση και λαμβάνοντας απόφαση αντί για την Επιτροπή, εκ των προτέρων και με μη δίκαιο τρόπο, επί ζητημάτων τα οποία δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο εκτιμήσεως· ήτοι, αντί της δυνατότητας εκτιμήσεως, ο επιφορτισμένος με τον φάκελο της υποθέσεως υπάλληλος, βασιζόμενος σε εσφαλμένες διαπιστώσεις των πραγματικών περιστατικών, έλαβε απόφαση για την υπόθεση της αναιρεσείουσας.

Η αναιρεσείουσα θεωρεί ότι ούτε το εθνικό δικαστήριο ούτε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορούν να εκτιμήσουν αν, σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, είναι υποχρεωτική η εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου αυτού, και η Επιτροπή δεν μπορεί ούτε να διαπιστώσει ότι η άρνηση εφαρμογής κανονισμού της Ένωσης (περίπτωση πρόδηλης μη εφαρμογής) αντιστοιχεί σε «εφαρμογή κατ' άλλον τρόπο». Αφεαυτή, η απλή αυτή διαπίστωση καταδεικνύει ήδη την προσβολή του δικαιώματος της αναιρεσείουσας για δίκαιη διαδικασία, συνεπεία της οποίας στερήθηκε της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας και του φυσικού της δικαστή.

Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-589/14)

(2015/C 073/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland και W. Roels)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, διατηρώντας σε ισχύ διατάξεις κατά τις οποίες

— εταιρία επενδύσεων που έχει την έδρα της σε άλλο κράτος μέλος της Ένωσης ή σε κράτος του ΕΟΧ υπόκειται σε παρακράτηση φόρου κινητών αξιών για τους τόκους πιστώσεων που δεν αντιπροσωπεύονται από τίτλους, ενώ εταιρία επενδύσεων με έδρα το Βέλγιο απαλλάσσεται από την παρακράτηση αυτή και

— οι τόκοι πιστώσεων που αντιπροσωπεύονται από βελγικούς τίτλους υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου κινητών αξιών, αν οι τίτλοι έχουν κατατεθεί ή καταχωρισθεί σε σύστημα λογιστικών εγγραφών σε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα που εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος της Ένωσης ή σε κράτος του ΕΟΧ, ενώ οι τόκοι αυτοί απαλλάσσονται από την παρακράτηση φόρου, αν οι τίτλοι έχουν κατατεθεί ή καταχωρισθεί σε σύστημα λογιστικών εγγραφών σε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα που εδρεύει στο Βέλγιο,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 56 και 63 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα άρθρα 36 και 40 της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

— να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι διάφορες διατάξεις του βασιλικού διατάγματος για την εφαρμογή του βελγικού κώδικα φορολογίας εισοδήματος του 1992 θεσπίζουν προϋποθέσεις για την απαλλαγή από τον παρακρατούμενο φόρο κινητών αξιών που εφαρμόζεται επί των τόκων οι οποίες αντιβαίνουν προς τις θεμελιώδεις ελευθερίες που εγγυώνται οι Συνθήκες και συγκεκριμένα τα άρθρα 56 έως 63 ΣΛΕΕ.

Καταρχάς, όσον αφορά τόκους απαιτήσεων για τις οποίες δεν υπάρχουν τίτλοι, εταιρία επενδύσεων με έδρα σε άλλο κράτος μέλος της Ένωσης ή σε κράτος μέλος του ΕΟΧ καταβάλλει παρακράτηση φόρου κινητών αξιών επί των τόκων αυτών, ενώ εταιρία επενδύσεων με έδρα το Βέλγιο δικαιούται απαλλαγή από την εν λόγω παρακράτηση.

Δεύτερον, όσον αφορά τόκους απαιτήσεων για τις οποίες υπάρχουν βελγικοί τίτλοι, οι τόκοι αυτοί υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου κινητών αξιών όταν οι τίτλοι έχουν κατατεθεί ή καταχωρισθεί σε σύστημα λογιστικών εγγραφών σε χρηματοπιστωτικό οργανισμό που εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος της Ένωσης ή σε κράτος μέλος του ΕΟΧ, ενώ απαλλάσσονται από την παρακράτηση φόρου κινητών αξιών αν οι τίτλοι έχουν κατατεθεί ή καταχωρισθεί σε σύστημα λογιστικών εγγραφών σε χρηματοπιστωτικό οργανισμό που εδρεύει στο Βέλγιο.

Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-591/14)

(2015/C 073/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland και B. Stromsky)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώνει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να λάβει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να ανακτήσει από τους λήπτες τις κρατικές ενισχύσεις που κηρύχθηκαν παράνομες και ασύμβατες προς την εσωτερική αγορά με το άρθρο 1, παράγραφοι 3 και 4, της αποφάσεως 2011/678/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Ιουλίου 2011, σχετικά με την κρατική ενίσχυση για τη χρηματοδότηση της ανίχνευσης μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών (ΜΣΕ) σε βοοειδή που εφαρμόστηκε από το Βέλγιο⁽¹⁾, και παραλείποντας να πληροφορήσει την Επιτροπή, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, για τα μέτρα που έλαβε προκειμένου να συμμορφωθεί με την απόφαση αυτή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 288, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και από τα άρθρα 2, 3 και 4 της εν λόγω αποφάσεως.

— να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την απόφαση 2011/678 σχετικά με την κρατική ενίσχυση για τη χρηματοδότηση της ανίχνευσης μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών (ΜΣΕ) σε βοοειδή που εφαρμόστηκε από το Βασίλειο του Βελγίου, η Επιτροπή κήρυξε παράνομες και ασύμβατες προς την εσωτερική αγορά τις κρατικές ενισχύσεις που χορήγησε το Βέλγιο.

Η προθεσμία η οποία τάχθηκε με την απόφαση περί ανακτήσεως των κρατικών ενισχύσεων που κηρύχθηκαν παράνομες έληξε στις 28 Νοεμβρίου 2011, αλλά οι ενισχύσεις αυτές δεν ανακτήθηκαν πλήρως.

Κατά την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας προσφυγής, το καθού δεν είχε ακόμη λάβει τα αναγκαία μέτρα για την ανάκτηση των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν εις χείρας των ληπτριών επιχειρήσεων ούτε είχε γνωστοποιήσει στην Επιτροπή όλες τις ζητηθείσες πληροφορίες.

⁽¹⁾ ΕΕ L 274, σ. 36.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vestre Landsret (Δανία) στις 19 Δεκεμβρίου 2014 — Masco Denmark ApS και Damixa Aps κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-593/14)

(2015/C 073/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Vestre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Masco Denmark ApS και Damixa Aps

Καθού: Skatteministeriet

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει το άρθρο 43 ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 48 ΕΚ (νυν άρθρο 49 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 54 ΣΛΕΕ), την έννοια ότι απαγορεύει σε κράτος μέλος να χορηγήσει σε ημεδαπή επιχείρηση φορολογική απαλλαγή για εισόδημα από τόκους όταν η συνδεδεμένη με αυτήν επιχείρηση, η οποία ανήκει στον ίδιο όμιλο και είναι εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος, δεν δικαιούται να εκπέσει τις αντίστοιχες δαπάνες τόκων (όπως συμβαίνει στην υπό κρίση υπόθεση) δυνάμει των ρυθμίσεων του οικείου κράτους μέλους για περιορισμό του δικαιώματος εκπτώσεως δαπανών από τόκους σε περιπτώσεις υποκεφαλαιοποίησης, ενώ, σε αντίστοιχη περίπτωση, το ίδιο κράτος μέλος χορηγεί φορολογική απαλλαγή για εισόδημα από τόκους όταν η συνδεδεμένη επιχείρηση, η οποία ανήκει στον ίδιο όμιλο και είναι εγκατεστημένη σε αυτό το κράτος μέλος, δεν δικαιούται να εκπέσει τις αντίστοιχες δαπάνες τόκων (όπως συμβαίνει στην υπό κρίση υπόθεση) δυνάμει των εθνικών ρυθμίσεων για περιορισμό του δικαιώματος εκπτώσεως δαπανών από τόκους σε περιπτώσεις υποκεφαλαιοποίησης;

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2014 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-600/14)

(2015/C 073/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και J. Möller)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2014/699/ΕΕ του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 2014, κατά το μέτρο που αφορά την τροποποίηση του άρθρου 12 της Συμβάσεως για τις διεθνείς σιδηροδρομικές μεταφορές (σύμβαση COTIF) (COTIF-Κυρίως σύμβαση) και των προσαρτημάτων Β (Ενιαίοι νομικοί κανόνες σχετικά με το συμβόλαιο διεθνούς σιδηροδρομικής μεταφοράς εμπορευμάτων — CIM), Δ (Ενιαίοι νομικοί κανόνες σχετικά με τα συμβόλαια χρήσης οχημάτων στη διεθνή σιδηροδρομική κυκλοφορία — CUV) και Ε (Ενιαίοι νομικοί κανόνες σχετικά με το συμβόλαιο χρήσης της υποδομής στη διεθνή σιδηροδρομική κυκλοφορία — CUI) (άρθρο 1 της αποφάσεως, σε συνδυασμό με τα σημεία 4 [κατά το μέτρο που αφορά το άρθρο 12 της COTIF-Κυρίως σύμβαση], 5, 7 και 12 του Θέματος 3 του παραρτήματος), και

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Η Γερμανική Κυβέρνηση φρονεί ότι το άρθρο 91 και το άρθρο 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ δεν παρέχουν στην Ένωση αρμοδιότητα να καθορίσει κοινή θέση όσον αφορά όλες τις διατάξεις που αποτέλεσαν αντικείμενο διαβουλεύσεως και αποφάσεως στο πλαίσιο της 25ης συνόδου της αναθεωρητικής επιτροπής της ΟΤΙΕ. Επομένως, η θέσπιση της αποφάσεως από το Συμβούλιο συνιστά παραβίαση της αρχής της κατανομής των εξουσιών, όπως αυτή κατοχυρώνεται με το άρθρο 5, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, ΣΕΕ.
2. Η Γερμανική Κυβέρνηση προβάλλει ακόμη ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένη, διότι δεν προκύπτει με σαφήνεια από αυτή γιατί η Ένωση έχει αρμοδιότητα να καθορίσει κοινή θέση ως προς όλες τις διατάξεις που αποτέλεσαν αντικείμενο διαβουλεύσεων και αποφάσεων κατά την 25η σύνοδο της αναθεωρητικής επιτροπής της ΟΤΙΕ.
3. Επιπλέον, κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση, το Συμβούλιο παραβίασε την αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας, σε συνδυασμό με την αρχή της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, θεσπίζοντας την προσβαλλόμενη πράξη μια μόνη ημέρα πριν την έναρξη της 25ης συνόδου της αναθεωρητικής επιτροπής της ΟΤΙΕ. Η Γερμανική Κυβέρνηση φρονεί ότι το Συμβούλιο στέρησε έτσι από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κάθε δυνατότητα να προσφύγει εγκαίρως στο Δικαστήριο προκειμένου να ζητήσει (προσωρινή) ένδικη προστασία έναντι της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Retten i Glostrup (Δανία) στις 23 Δεκεμβρίου 2014 — Anklagemyndigheden κατά Canal Digital Danmark A/S

(Υπόθεση C-611/14)

(2015/C 073/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Retten i Glostrup

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Κατηγορούσα αρχή: Anklagemyndigheden

Κατηγορούμένη: Canal Digital Danmark A/S

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η οδηγία 2005/29/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά κ.λπ. (στο εξής: οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνικό καθεστώς όπως το προβλεπόμενο από το άρθρο 3 του δανικού Markedsføringsloven, το οποίο απαγορεύει παραπλανητικές πρακτικές μάρκετινγκ, συμπεριλαμβανομένων όσων άπτονται προσκλήσεων για αγορά, αλλά δεν αναφέρεται, ούτε στο άρθρο 3 ούτε σε άλλο σημείο του νόμου, στους περιορισμούς που απορρέουν από το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας, δυνάμει του οποίου πρέπει να εξετάζεται κατά πόσον η πρακτική μάρκετινγκ παραλείπει ουσιώδεις πληροφορίες που χρειάζεται ο μέσος καταναλωτής, ανάλογα με το συγκεκριμένο πλαίσιο, για να λάβει τεκμηριωμένη απόφαση συναλλαγής, και από το άρθρο 7, παράγραφος 3, δυνάμει του οποίου πρέπει να εξετάζεται αν το μέσο που χρησιμοποιείται επιβάλλει περιορισμούς τόπου ή χρόνου;

- 2) Πρέπει το άρθρο 6 της οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι —στην περίπτωση κατά την οποία ο εμπορευόμενος επιλέγει να ανακοινώσει συνολική τιμή τρέχουσας συνδρομής έτσι ώστε ο καταναλωτής να πρέπει να καταβάλλει τόσο τρέχουσα μηνιαία όσο και εξαμηνιαία επιβάρυνση— θεωρείται παραπλανητική πρακτική η ιδιαίτερη υπογράμμιση της μηνιαίας τιμής στο πλαίσιο της πρακτικής μάρκετινγκ, ενώ η εξαμηνιαία επιβάρυνση παραλείπεται ολοσχερώς ή παρουσιάζεται με λιγότερο εμφανή τρόπο;
- 3) Πρέπει το άρθρο 7 της οδηγίας να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι —στην περίπτωση κατά την οποία ο εμπορευόμενος επιλέγει να ανακοινώσει συνολική τιμή τρέχουσας συνδρομής έτσι ώστε ο καταναλωτής να πρέπει να καταβάλλει τόσο τρέχουσα μηνιαία όσο και εξαμηνιαία επιβάρυνση— θεωρείται παραπλανητική πρακτική δύναμει του άρθρου 7 της οδηγίας η ιδιαίτερη υπογράμμιση της μηνιαίας τιμής στο πλαίσιο της πρακτικής μάρκετινγκ, ενώ η εξαμηνιαία επιβάρυνση παραλείπεται ολοσχερώς ή παρουσιάζεται με λιγότερο εμφανή τρόπο;
- 4) Προκειμένου να εκτιμηθεί αν μια πρακτική μάρκετινγκ είναι παραπλανητική σε κατάσταση όπως η περιγραφόμενη στο δεύτερο και στο τρίτο ερώτημα, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το κατά πόσον η προαναφερθείσα πρακτική μάρκετινγκ:
- α. ανακοινώνει τη συνολική τιμή συνδρομής κατά την υποχρεωτική διάρκεια, συμπεριλαμβανομένης της εξαμηνιαίας επιβαρύνσεως
- ή/και
- β. πραγματοποιείται μέσω διαφημίσεων ή δημοσιότητας στο Διαδίκτυο με παραπομπή στον δικτυακό τόπο του εμπορευομένου, ενώ ανακοινώνεται η εξαμηνιαία επιβάρυνση ή/και η συνολική τιμή της συνδρομής, συμπεριλαμβανομένης της εξαμηνιαίας επιβαρύνσεως;
- 5) Ασκεί επιρροή στο δεύτερο και στο τρίτο ερώτημα το γεγονός ότι η πρακτική μάρκετινγκ αφορά τηλεοπτική διαφήμιση;
- 6) Περιέχει το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας εξαντλητική απαρίθμηση των πληροφοριών που είναι ουσιώδεις σε σχέση με πρόσκληση για αγορά;
- 7) Αν στο έκτο ερώτημα δοθεί καταφατική απάντηση, αποκλείει το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας το ενδεχόμενο πρόσκληση για αγορά —στην οποία ανακοινώνεται η συνολική τιμή που θα πληρώσει ο καταναλωτής για το πρώτο έτος της συμβατικής περιόδου συνδρομής (υποχρεωτική διάρκεια)— να θεωρηθεί παραπλανητική πρακτική μάρκετινγκ βάσει του άρθρου 7, παράγραφοι 1 και 2, ή του άρθρου 6 της οδηγίας, αν, για παράδειγμα, δίδονται περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με ορισμένες —αλλά όχι όλες— τις συνιστώσες της τιμής του προϊόντος;

(¹) EE L 149, σ. 22.

Προσφυγή της 6ης Ιανουαρίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας
(Υπόθεση C-1/15)

(2015/C 073/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Erlbacher και A. Aresu)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τις υποχρεώσεις της από το άρθρο 41, παράγραφος 1, του πρόσθετου πρωτοκόλλου ⁽¹⁾ και από το άρθρο 13 της αποφάσεως 1/80, στο μέτρο που έχει θεσπίσει και διατηρήσει σε ισχύ το άρθρο 1, παράγραφος 2, σημείο 1, το άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο 9, το άρθρο 10, παράγραφος 3, σημείο 4, το άρθρο 14 σε συνδυασμό με τα άρθρα 14a και 14b, καθώς και τα άρθρα 21, παράγραφος 1, και § 21a του Bundesgesetz über die Niederlassung und den Aufenthalt in Österreich [ομοσπονδιακού νόμου για την εγκατάσταση και τη διαμονή στην Αυστρία].
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Ορισμένες διατάξεις του Bundesgesetz über die Niederlassung und den Aufenthalt in Österreich δεν συμβιβάζονται με το δίκαιο της Ένωσης, στο μέτρο που αφορούν Τούρκους υπηκόους. Πρόκειται ειδικότερα για

- την υποχρέωση του αιτούντος να υποβάλει από το εξωτερικό τις αρχικές αιτήσεις εισόδου στην Αυστρία ενώπιον της κατά τόπον αρμόδιας διπλωματικής αρχής και να παραμείνει στο εξωτερικό μέχρι την έκδοση της αποφάσεως·
- τον καθορισμό κατώτατου ηλικιακού ορίου 21 ετών για την υποβολή αιτήσεως χορήγησης άδειας διαμονής για οικογενειακή επανένωση·
- την απόδειξη ότι ο αιτών έχει γνώσεις της γερμανικής γλώσσας κατά την υποβολή της αρχικής αιτήσεως για τη χορήγηση άδειας διαμονής, καθώς και την καθιέρωση της «συμφωνίας εντάξεως».

Η προβαλλόμενη από τη Δημοκρατία της Αυστρίας αντίρρηση ότι, με εγκύκλιο του Bundesministerium für Inneres [Υπουργείου Εσωτερικών] έδωσε εντολή στις Niederlassungs- und Aufenthaltsbehörden [αρμόδιες για την εγκατάσταση και τη διαμονή των αλλοδαπών αρχές] να εξετάζουν τις αιτήσεις των Τούρκων υπηκόων εξατομικευμένα και κατά τρόπο σύμφωνο προς το ευρωπαϊκό δίκαιο δεν αίρει την παραβίαση των κατά το άρθρα 41, παράγραφος 1, του πρόσθετου πρωτοκόλλου και 13 της αποφάσεως 1/80 υποχρεώσεων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972, περί σύναψης πρόσθετου πρωτοκόλλου καθώς και χρηματοδοτικού πρωτοκόλλου, που υπεγράφησαν την 23η Νοεμβρίου 1970 και έχουν επισυναφθεί στη συμφωνία σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, και περί των μέτρων που πρέπει να ληφθούν προκειμένου να τεθούν σε εφαρμογή (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/002, σ. 149).

**Αίτηση για τη χορήγηση αδειάς κατασχέσεως εις χείρας τρίτου υποβληθείσα στις 12 Ιανουαρίου 2015 —
La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής**

(Υπόθεση C-1/15 SA)

(2015/C 073/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτούσα: La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL (εκπρόσωπος: J. Steyt, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αιτούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα αίτηση παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια:

- κυρίως, να επιτρέψει στην αιτούσα να συνεχίσει την ήδη κινηθείσα διαδικασία κατασχέσεως εις χείρας τρίτου και να προβεί σε άλλες κατασχέσεις εις χείρας τρίτου έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης/Ευρωπαϊκής Επιτροπής επί όλων των χρηματικών ποσών, αξιών ή γενικών αγαθών που κατέχει ή θα κατέχει στο μέλλον, οφείλει ή θα οφείλει στο μέλλον και που ανήκουν ή πρέπει να περιέλθουν για οποιαδήποτε αιτία στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κογκό·

-
- επικουρικώς, να επιτρέψει στην αιτούσα να συνεχίσει την ήδη κινηθείσα διαδικασία κατασχέσεως εις χείρας τρίτου και να προβεί σε άλλες κατασχέσεις εις χείρας τρίτου έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης/Ευρωπαϊκής Επιτροπής επί όλων των χρηματικών ποσών, αξιών ή γενικώς αγαθών που κατέχει ή θα κατέχει στο μέλλον, οφείλει ή θα οφείλει στο μέλλον και που ανήκουν ή πρέπει να περιέλθουν δυνάμει συμβάσεως ιδιωτικού δικαίου στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κογκό·

εν πάση περιπτώσει:

- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Ένωση στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.
-

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2015 — Makhlouf κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-509/11) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Δικαίωμα σεβασμού του ιδιωτικού βίου — Αναλογικότητα)

(2015/C 073/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mohammad Makhlouf (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωποι: C. Rygaert και G. Karouni, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. M. Joséphidès και G. Étienne)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της εκτελεστικής αποφάσεως 2011/488/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Αυγούστου 2011, για την εφαρμογή της αποφάσεως 2011/273/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 199, σ. 74), της αποφάσεως 2011/782/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και την κατάργηση της αποφάσεως 2011/273/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 319, σ. 56), και της αποφάσεως 2012/739/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 29ης Νοεμβρίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και την κατάργηση της αποφάσεως 2011/782/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 330, σ. 21) κατά το μέρος που οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο Mohammad Makhlouf θα φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 340 της 19.11.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιανουαρίου 2015 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-109/12) ⁽¹⁾

(«Ταμείο συνοχής — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Προθεσμία εκδόσεως αποφάσεως»)

(2015/C 073/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: A. Rubio Gonzalez)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Ευρωπαϊκή Επιτροπή) (εκπρόσωποι: D. Recchia, επικουρούμενος αρχικώς από τον J. Rivas Andrés και τον X. M. García García, και στη συνέχεια από τον J. Rivas Andrés)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2011) 9992 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2011, περί μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ταμείου Συνοχής, που είχε αρχικώς εγκριθεί όσον αφορά τα εξής σχέδια: «Δράσεις που πρέπει να υλοποιηθούν στο πλαίσιο της αναπτύξεως της δεύτερης φάσεως του ρυθμιστικού σχεδίου διαχειρίσεως των αστικών στερεών αποβλήτων της Αυτόνομης Κοινότητας της Εστρεμαδούρας» (CCI αρ. 2000.ES.16.C.PE.020), Αγωγοί υδάτων: «Cuenca media Getafe και Cuenca baja στην Arroyo Culebro (Λεκάνη του Τάγου — Εξυγίανση)» (CCI αρ. 2002.ES.16.C.PE.002), «Επαναχρησιμοποίηση επεξεργασμένων υδάτων για την άρδευση χώρων πρασίνου στη Santa Cruz de Tenerife» (CCI αρ. 2003.ES.16.C.PE.003) και «Τεχνική βοήθεια για τη σύνταξη μελέτης και την εκπόνηση του έργου ύδρευσης στην ένωση κοινοτήτων του Algodor» (CCI αρ. 2002.ES.16.C.PE.040).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση C(2011) 9992 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2011, περί μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ταμείου Συνοχής, που είχε αρχικώς εγκριθεί όσον αφορά τα εξής σχέδια: «Δράσεις που πρέπει να υλοποιηθούν στο πλαίσιο της αναπτύξεως της δεύτερης φάσεως του ρυθμιστικού σχεδίου διαχειρίσεως των αστικών στερεών αποβλήτων της Αυτόνομης Κοινότητας της Εστρεμαδούρας» (CCI αρ. 2000.ES.16.C.PE.020), Αγωγοί υδάτων: «Cuenca media Getafe και Cuenca baja στην Arroyo Culebro (Λεκάνη του Τάγου — Εξυγίανση)» (CCI αρ. 2002.ES.16.C.PE.002), «Επαναχρησιμοποίηση επεξεργασμένων υδάτων για την άρδευση χώρων πρασίνου στη Santa Cruz de Tenerife» (CCI αρ. 2003.ES.16.C.PE.003) και «Τεχνική βοήθεια για τη σύνταξη μελέτης και την εκπόνηση του έργου ύδρευσης στην ένωση κοινοτήτων του Algodor» (CCI αρ. 2002.ES.16.C.PE.040).
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 126 της 28.4.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιανουαρίου 2015 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-111/12) (¹)

(«Ταμείο συνοχής — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Προθεσμία εκδόσεως αποφάσεως»)

(2015/C 073/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: A. Rubio González, abogado del Estado)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Recchia, επικουρούμενος αρχικώς από τον J. Rivas Andrés και τον X. M. García García, και στη συνέχεια από τον J. Rivas Andrés)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C (2011) 9990 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2011, περί μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ταμείου Συνοχής που είχε αρχικώς εγκριθεί όσον αφορά τα εξής σχέδια: «Διαχείριση αποβλήτων της Αυτόνομης Κοινότητας της Εστρεμαδούρας — 2001» (CCI αρ. 2001.ES.16.C.PE.043), «Υδρευση και αποχέτευση στην υδρογραφική λεκάνη του Ντουέρο — 2001» (CCI αρ. 2000.ES.16.C.PE.070), «Διαχείριση αποβλήτων της Αυτόνομης Κοινότητας της Βαλένθια — 2011 — Ομάδα II» (CCI αρ. 2001.ES.16.C.PE.026) και «Εξυγίανση και βιολογικός καθαρισμός στο Bierzo Bajo» (CCI αρ. 2000.ES.16.C.PE.036).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση C (2011) 9990 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2011, περί μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ταμείου Συνοχής που είχε εγκριθεί όσον αφορά τα εξής σχέδια: «Διαχείριση αποβλήτων της Αυτόνομης Κοινότητας της Εστρεμαδούρας — 2001» (CCI αρ. 2001.ES.16.C.PE.043), «Υδρευση και αποχέτευση στην υδρογραφική λεκάνη του Ντουέρο — 2001» (CCI αρ. 2000.ES.16.C.PE.070), «Διαχείριση αποβλήτων της Αυτόνομης Κοινότητας της Βαλένθια — 2011 — Ομάδα II» (CCI αρ. 2001.ES.16.C.PE.026) και «Εξυγίανση και βιολογικός καθαρισμός στο Bierzo Bajo» (CCI αρ. 2000.ES.16.C.PE.036).
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 126 της 28.4.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2015 — Sabores de Navarra κατά ΓΕΕΑ — Frutas Solano (KIT, EL SABOR DE NAVARRA)

(Υπόθεση T-46/13) ⁽¹⁾

[«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό κοινοτικό σήμα KIT, EL SABOR DE NAVARRA — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα Sabores de Navarra La Sabiduría del Sabor — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 15 και άρθρο 57, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 — Σχήμα που διαφοροποιείται με στοιχεία που μεταβάλλουν το διακριτικό χαρακτήρα»]

(2015/C 073/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sabores de Navarra, AIE (Pampelune, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Calderón Chavero, O. González Fernández και L. Estrota Navarro, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: J. García Murillo et J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Frutas Solano, SA (Calahorra, Ισπανία) (εκπρόσωπος: E. Manresa Medina, δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Νοεμβρίου 2012 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 2542/2011–2 και R 2550/2011–2), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Sabores de Navarra, AIE και της Frutas Solano, SA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Sabores de Navarra, AIE στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 86 της 23.3.2013.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2015 — easyJet Airline κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-355/13) ⁽¹⁾**

[Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης — Αγορά των αερολιμενικών υπηρεσιών — Απόφαση απόρριψης καταγγελίας — Άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 — Χειρισμός της υπόθεσης από την αρμόδια για τον ανταγωνισμό αρχή κράτους μέλους — Απόρριψη της καταγγελίας για λόγους προτεραιότητας — Απόφαση της αρμόδιας για τον ανταγωνισμό αρχής που συνάγει συμπεράσματα, στο πεδίο του δικαίου του ανταγωνισμού, από έρευνα που διεξήχθη σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία που έχει εφαρμογή στον οικείο τομέα — Υποχρέωση αιτιολόγησης]

(2015/C 073/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: easyJet Airline Co. Ltd (Luton, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: M. Werner και R. Marian, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Biolan και F. Ronkes Agerbeek)

Παραβαίνουσα υπέρ της καθή: Luchthaven Schiphol NV (Schiphol, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: J. de Pree, G. Hakopian και S. Molin, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακύρωσης της απόφασης C(2013) 2727 τελικό της Επιτροπής, της 3ης Μαΐου 2013, με την οποία απορρίφθηκε η καταγγελία της προσφεύγουσας για τη Luchthaven Schiphol, που αφορούσε συμπεριφορά αντίθετη προς τους κανόνες του ανταγωνισμού στην αγορά των αερολιμενικών υπηρεσιών (υπόθεση COMP/39.869 — easyjet/Schiphol)

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την easyJet Airline Co. Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 260 της 7.9.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2015 — Schwerdt κατά ΓΕΕΑ — Iberamigo (cat & clean)

(Υπόθεση T-587/13) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού εικονιστικού σήματος cat & clean — Προγενέστερο ισπανικό λεκτικό σήμα CLEAN CAT — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρο 34 ΣΛΕΕ — Άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων]

(2015/C 073/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Miriam Schwerdt (Porta-Westfalica, Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. Kruse, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Poch)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Iberamigo, SA (Rubi, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Σεπτεμβρίου 2013 (υπόθεση R 1799/2012-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Iberamigo, SA και της Miriam Schwerdt

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Miriam Schwerdt στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 24 της 25.1.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιανουαρίου 2015 — Aic κατά ΓΕΕΑ — ACV Manufacturing (Εναλλάκτες θερμότητας)

(Υπόθεση T-615/13) ⁽¹⁾

[«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που αναπαριστά εναλλάκτη θερμότητας — Λόγος ακυρότητας — Μη ορατό συστατικό σύνθετου προϊόντος — Άρθρο 4, παράγραφος 2, και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002»]

(2015/C 073/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aic S.A. (Gdynia, Πολωνία) (εκπρόσωπος: J. Radłowski, νομικός σύμβουλος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: ACV Manufacturing (Seneffe, Βέλγιο)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 10ης Σεπτεμβρίου 2013 (υπόθεση R 291/2012-3), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της ACV Manufacturing και της Aic S.A

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Aic S.A στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 24 της 25.1.2014.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιανουαρίου 2015 — Aic κατά ΓΕΕΑ — ACV Manufacturing
(Ενθέματα εναλλάκτη θερμότητας)**

(Υπόθεση T-616/13) ⁽¹⁾

[«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που αναπαριστά ένθεμα εναλλάκτη θερμότητας — Λόγος ακυρότητας — Μη ορατό συστατικό σύνθετου προϊόντος — Άρθρο 4, παράγραφος 2, και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002»]

(2015/C 073/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aic S.A. (Gdynia, Πολωνία) (εκπρόσωπος: J. Radłowski, νομικός σύμβουλος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: ACV Manufacturing (Seneffe, Βέλγιο)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 10ης Σεπτεμβρίου 2013 (υπόθεση R 293/2012-3), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της ACV Manufacturing και της Aic S.A

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Aic S.A στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 24 της 25.1.2014.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιανουαρίου 2015 — Aic κατά ΓΕΕΑ — ACV Manufacturing
(Ενθέματα εναλλάκτη θερμότητας)**

(Υπόθεση T-617/13) ⁽¹⁾

[«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που αναπαριστά ένθεμα εναλλάκτη θερμότητας — Λόγος ακυρότητας — Μη ορατό συστατικό σύνθετου προϊόντος — Άρθρο 4, παράγραφος 2, και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002»]

(2015/C 073/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aic S.A. (Gdynia, Πολωνία) (εκπρόσωπος: J. Radłowski, νομικός σύμβουλος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: ACV Manufacturing (Seneffe, Βέλγιο)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 10ης Σεπτεμβρίου 2013 (υπόθεση R 688/2012-3), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της ACV Manufacturing και της Aic S.A.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Aic S.A στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 24 της 25.1.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2015 — Copernicus-Trademarks κατά ΓΕΕΑ — Blue Coat Systems (BLUECO)

(Υπόθεση T-685/13) ⁽¹⁾

[«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού κοινοτικού σήματος BLUECO — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα BLUE COAT — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»]

(2015/C 073/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Copernicus-Trademarks Ltd (Borehamwood, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: L. Pechan και S. Körber, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: M. Fischer)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Blue Coat Systems, Inc. (Sunnyvale, Καλιφόρνια, ΗΠΑ) (εκπρόσωπος: V. Dalichau, δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Οκτωβρίου 2013 (υπόθεση R 2028/2012-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Blue Coat Systems, Inc. και της Copernicus-Trademarks Ltd.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Copernicus-Trademarks Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 52 της 22.2.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2015 — Grundig Multimedia κατά ΓΕΕΑ (Pianissimo)

(Υπόθεση T-11/14) ⁽¹⁾

[«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος Pianissimo — Σήμα συνιστάμενο σε διαφημιστικό σύνθημα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ίση μεταχείριση»]

(2015/C 073/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Grundig Multimedia AG (Stansstad, Ελβετία) (εκπρόσωπος: S. Walter, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: S. Bonne και A. Folliard-Monguiral)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Νοεμβρίου 2013 (Υπόθεση R 441/2013-4), με την οποία επιβεβαιώνεται η απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου Pianissimo ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Grundig Multimedia AG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 135 της 5.5.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2015 — Grundig Multimedia κατά ΓΕΕΑ (GentleCare)

(Υπόθεση T-188/14) ⁽¹⁾

[«Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος GentleCare — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ίση μεταχείριση»]

(2015/C 073/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Grundig Multimedia AG (Stansstad, Ελβετία) (εκπρόσωποι: S. Walter και M. Neuner, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: Π. Γερουλάκος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 24ης Ιανουαρίου 2014 (Υπόθεση R 739/2013-5), με την οποία επιβεβαιώνεται η απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου GentleCare ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Grundig Multimedia AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 151 της 19.5.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2014 — Moreda-Riviere Trefilerías κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-426/10 και T-575/10 και υπόθεση T-440/12) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του προεντεταμένου χάλυβα — Καθορισμός των τιμών, κατανομή της αγοράς και ανταλλαγή ευαίσθητων πληροφοριών εμπορικής φύσεως — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ — Απόφαση τροποποιούσα την αρχική απόφαση χωρίς επίπτωση στο ποσό των προστίμων που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Προδήλως μερικώς απαράδεκτο)

(2015/C 073/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Moreda-Riviere Trefilerías, SA (Gijón, Ισπανία) (εκπρόσωποι: στις υποθέσεις T-426/10 και T-575/10, F. González Díaz και A. Tresandi Blanco και, στην υπόθεση T-440/12, αρχικά F. González Díaz και P. Herrero Prieto, στη συνέχεια F. González Díaz και A. Tresandi Blanco, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre και V. Bottka καθώς και, στην υπόθεση T-440/12, C. Urraca Cavedes, επικουρούμενοι, στις υποθέσεις T-426/10 και T-440/12, από τον L. Ortiz Blanco, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αιτήματα ακυρώσεως και μεταρρυθμίσεως της αποφάσεως C (2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38344 — Προεντεταμένος χάλυβας), που τροποποιήθηκε με την απόφαση C (2010) 6676 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, και με την απόφαση C (2011) 2269 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2011, καθώς και του εγγράφου COMP/G2/DVE/pvz/79465 του Γενικού Διευθυντή Ανταγωνισμού της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2012.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Στην υπόθεση T-426/10, απορρίπτει ως προδήλως απαράδεκτα τα αιτήματα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C (2010) 6676 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, που τροποποιεί την απόφαση C (2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) (υπόθεση COMP/38344 — Προεντεταμένος χάλυβας).

- 2) Στην υπόθεση T-575/10, απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τους λοιπούς ισχυρισμούς και αιτήματα.
- 4) Καταδικάζει την *Moreda-Riviere Trefilerías, SA* στα δικαστικά έξοδα τα σχετικά με τους ισχυρισμούς και τα αιτήματα που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-426/10 κατά της αποφάσεως C (2010) 6676 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, που τροποποιεί την απόφαση C (2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) (υπόθεση COMP/38344 — Προεντεταμένος χάλυβας), καθώς και στα δικαστικά έξοδα στην υπόθεση T-575/10.

(¹) EE C 317 της 20.11.2010.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2014 — Trefilerías Quijano κατά Επιτροπής
(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-427/10 και T-576/10 και T-439/12) (¹)**

(Προσφυγή ακυρώσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του προεντεταμένου χάλυβα — Καθορισμός των τιμών, κατανομή της αγοράς και ανταλλαγή ευαίσθητων πληροφοριών εμπορικής φύσεως — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ — Απόφαση τροποποιούσα την αρχική απόφαση χωρίς επίπτωση στο ποσό των προστίμων που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Προδήλως μερικώς απαράδεκτο)

(2015/C 073/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Trefilerías Quijano, SA (Los Corrales de Buelna, Ισπανία) (εκπρόσωποι: στις υποθέσεις T-427/10 και T-576/10, F. González Díaz και A. Tresandi Blanco και, στην υπόθεση T-439/12, αρχικά F. González Díaz και P. Herrero Prieto, στη συνέχεια F. González Díaz και A. Tresandi Blanco, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre και V. Bottka καθώς και, στην υπόθεση T-439/12, C. Urraca Caviedes, επικουρούμενοι από τον L. Ortiz Blanco, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αιτήματα ακυρώσεως και μεταρρυθμίσεως της αποφάσεως C (2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38344 — Προεντεταμένος χάλυβας), που τροποποιήθηκε με την απόφαση C (2010) 6676 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, και με την απόφαση C (2011) 2269 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2011, καθώς και του εγγράφου COMP/G2/DVE/nvz/79465 του Γενικού Διευθυντή Ανταγωνισμού της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2012.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Στην υπόθεση T-427/10, απορρίπτει ως προδήλως απαράδεκτα τα αιτήματα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C (2010) 6676 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, που τροποποιεί την απόφαση C (2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) (υπόθεση COMP/38344 — Προεντεταμένος χάλυβας).

- 2) Στην υπόθεση T-576/10, απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τους λοιπούς ισχυρισμούς και αιτήματα.
- 4) Καταδικάζει την Trefilerías Quijano, SA στα δικαστικά έξοδα τα σχετικά με τους ισχυρισμούς και τα αιτήματα που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-427/10 κατά της αποφάσεως C (2010) 6676 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, που τροποποιεί την απόφαση C (2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) (υπόθεση COMP/38344 — Προεντεταμένος χάλυβας), καθώς και στα δικαστικά έξοδα στην υπόθεση T-576/10.

(¹) EE C 317 της 20.11.2010.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2014 — *Trenzas y Cables de Acero* κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-428/10 και T-577/10 και υπόθεση T-441/12) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του προεντεταμένου χάλυβα — Καθορισμός των τιμών, κατανομή της αγοράς και ανταλλαγή ευαίσθητων πληροφοριών εμπορικής φύσεως — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ — Απόφαση τροποποιούσα την αρχική απόφαση χωρίς επίπτωση στο ποσό των προστίμων που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Προδήλως μερικώς απαράδεκτο)

(2015/C 073/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Trenzas y Cables de Acero PSC, SL* (Σανταντέρ, Ισπανία) (εκπρόσωποι: στις υποθέσεις T-428/10 και T-577/10, F. González Díaz και A. Tresandi Blanco και, στην υπόθεση T 441/12, αρχικά F. González Díaz και P. Herrero Prieto, στη συνέχεια F. González Díaz και A. Tresandi Blanco, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre και V. Bottka, καθώς και, στην υπόθεση T-441/12, C. Urraca Caviedes, επικουρούμενοι από τον L. Ortiz Blanco, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αιτήματα ακυρώσεως και μεταρρυθμίσεως της αποφάσεως C (2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38344 — Προεντεταμένος χάλυβας), που τροποποιήθηκε με την απόφαση C (2010) 6676 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, και με την απόφαση C (2011) 2269 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2011, καθώς και του εγγράφου COMP/G2/DVE/nvz/79465 του Γενικού Διευθυντή Ανταγωνισμού της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2012.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Στην υπόθεση T-428/10, απορρίπτει ως προδήλως απαράδεκτα τα αιτήματα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C (2010) 6676 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, που τροποποιεί την απόφαση C (2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) (υπόθεση COMP/38344 — Προεντεταμένος χάλυβας).

- 2) Στην υπόθεση T-577/10, απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τους λοιπούς ισχυρισμούς και αιτήματα.
- 4) Καταδικάζει την *Trenzas y Cables de Acero PSC, SL* στα δικαστικά έξοδα τα σχετικά με τους ισχυρισμούς και τα αιτήματα που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-428/10 κατά της αποφάσεως C (2010) 6676 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, που τροποποιεί την απόφαση C (2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) (υπόθεση COMP/38344 — Προεντεταμένος χάλυβας), καθώς και στα δικαστικά έξοδα στην υπόθεση T-577/10.

⁽¹⁾ ΕΕ C 317 της 20.11.2010.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2014 — Global Steel Wire κατά Επιτροπής
(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-429/10 και T-578/10 και υπόθεση T-438/12) ⁽¹⁾**

(Προσφυγή ακυρώσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του προεντεταμένου χάλυβα — Καθορισμός των τιμών, κατανομή της αγοράς και ανταλλαγή ευαίσθητων πληροφοριών εμπορικής φύσεως — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ — Απόφαση τροποποιούσα την αρχική απόφαση χωρίς επίπτωση στο ποσό των προστίμων που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Προδήλως μερικώς απαράδεκτο)

(2015/C 073/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Ισπανία) (εκπρόσωποι: στις υποθέσεις T-429/10 και T-578/10, F. González Díaz και A. Tresandi Blanco και, στην υπόθεση T-438/12, αρχικά F. González Díaz και P. Herrero Prieto, στη συνέχεια F. González Díaz και A. Tresandi Blanco, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre και V. Bottka, καθώς και, στην υπόθεση T-438/12, C. Urraca Caviedes, επικουρούμενοι από τον L. Ortiz Blanco, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αιτήματα ακυρώσεως και μεταρρυθμίσεως της αποφάσεως C (2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38344 — Προεντεταμένος χάλυβας), που τροποποιήθηκε με την απόφαση C (2010) 6676 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, και με την απόφαση C (2011) 2269 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2011, καθώς και του εγγράφου COMP/G2/DVE/nvz/79465 του Γενικού Διευθυντή Ανταγωνισμού της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2012.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Στην υπόθεση T-429/10, απορρίπτει ως προδήλως απαράδεκτα τα αιτήματα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C (2010) 6676 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, που τροποποιεί την απόφαση C (2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) (υπόθεση COMP/38344 — Προεντεταμένος χάλυβας).

- 2) Στην υπόθεση T-578/10, απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τους λοιπούς ισχυρισμούς και αιτήματα.
- 4) Καταδικάζει την Global Steel Wire, SA στα δικαστικά έξοδα τα σχετικά με τους ισχυρισμούς και τα αιτήματα που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-429/10 κατά της αποφάσεως C (2010) 6676 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, που τροποποιεί την απόφαση C (2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) (υπόθεση COMP/38344 — Προεντεταμένος χάλυβας), καθώς και στα δικαστικά έξοδα στην υπόθεση T-578/10.

(¹) EE C 301 της 6.11.2010.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιανουαρίου 2015 — Internationaler Hilfsfonds κατά
Επιτροπής**

(Υπόθεση T-482/12) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Σιωπηρή
άρνηση προσβάσεως — Εκτέλεση αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου — Εισαγωγικό δικόγραφο —
Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων — Άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού
Διαδικασίας — Απαράδεκτο)

(2015/C 073/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Internationaler Hilfsfonds eV (Rosbach, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. H. Heyland)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Costa de Oliveira και T. Scharf, επικουρούμενοι αρχικώς μεν από τους R. Van der Hout και A. Krämer, δικηγόρους, εν συνεχεία δε από τον R. Van der Hout, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Κυρίως, αίτημα ακυρώσεως της σιωπηρής αποφάσεως της Επιτροπής να μην επιτρέψει στην προσφεύγουσα την πλήρη πρόσβαση στα έγγραφα του φακέλου σχετικά με τη σύμβαση LIEN 97-2011 και, επικουρικώς, αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 28ης Απριλίου 2010, η οποία εκδόθηκε σε απάντηση της από 27 Ιουλίου 2012 επιστολής της προσφεύγουσας με αίτημα να εκτελέσει η Επιτροπή την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 22 Μαΐου 2012, επί της υποθέσεως Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής (T-300/10, Συλλογή, EU:T:2012:247).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Internationaler Hilfsfonds eV φέρει τα έξοδά της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

(¹) EE C 26 της 26.1.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιανουαρίου 2015 — St'art κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-36/14) ⁽¹⁾**

(Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόγραμμα «European Creative Industries Alliance» — Σχέδιο «C-I Factor» σχετικό με την καθιέρωση νέων μέσων για τη διευκόλυνση της χρηματοδότησεως των κλάδων του πολιτισμού και της δημιουργικότητας — Απόφαση περί τερματισμού του σχεδίου — Πράξη εντασσόμενη σε πλαίσιο καθαρώς συμβατικό του οποίου αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα — Απαράδεκτο)

(2015/C 073/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: St'art — Fonds d'investissement dans les entreprises culturelles (Μονς, Βέλγιο)· Stichting Cultuur — Ondernemen (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες)· και Angel Capital Innovations Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: L. Dehin και C. Brûls, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Delaude, J. Estrada de Solà και S. Lejeune)

Αντικείμενο

Προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση, αφενός, της «σιωπηρής αποφάσεως άγνωστης ημερομηνίας» της Επιτροπής περί τερματισμού του σχεδίου «C-I Factor SI2.609157-2/G/ENT/CIP/11/C/N03C011» και, κατά συνέπεια, παύσεως της επιδοτήσεως προς την κοινοπραξία στην οποία μετέχουν οι προσφεύγοντες και, αφετέρου, της «ρητής επιβεβαιωτικής αποφάσεως» που ελήφθη στις 29 Νοεμβρίου 2013.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι St'art — Fonds d'investissement dans les entreprises culturelles, Stichting Cultuur — Ondernemen και Angel Capital Innovations Ltd φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ EE C 135 της 5.5.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιανουαρίου 2015 — St'art κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-93/14) ⁽¹⁾**

(Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόγραμμα «European Creative Industries Alliance» — Σχέδιο "C-I Factor" σχετικό με την καθιέρωση νέων μέσων για τη διευκόλυνση της χρηματοδότησεως των κλάδων του πολιτισμού και της δημιουργικότητας — Χρεωστικό σημείωμα — Πράξη εντασσόμενη σε πλαίσιο καθαρώς συμβατικό του οποίου αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα — Απαράδεκτο)

(2015/C 073/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: St'art — Fonds d'investissement dans les entreprises culturelles (Μονς, Βέλγιο)· Stichting Cultuur — Ondernemen (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες)· και Angel Capital Innovations Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: L. Dehin και C. Brûls, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Delaude, J. Estrada de Solà και S. Lejeune)

Αντικείμενο

Προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση της «αποφάσεως άγνωστης ημερομηνίας, που οριστικοποιήθηκε στις 29 Νοεμβρίου 2013 από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή» και με την οποία η ανωτέρω απαιτεί ποσό 140 500,01 ευρώ στο πλαίσιο της συμβάσεως «Factor SI.2.609157-2/G/ENT/CIP/11/C/N03C011», εκδίδει σχετικό χρεωστικό σημείωμα και απαιτεί, εφόσον παρίσταται ανάγκη, την αλληλέγγυα και εις ολόκληρον ευθύνη των λοιπών μελών της κοινοπραξίας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι *St'art — Fonds d'investissement dans les entreprises culturelles*, *Stichting Cultuur — Ondernemen* και *Angel Capital Innovations Ltd* φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 135 της 5.5.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιανουαρίου 2015 — Freitas κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου

(Υπόθεση T-185/14) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Οδηγία 2013/55/ΕΕ — Οδηγία 2005/36/ΕΚ — Αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων — Εξαίρεση των συμβολαιογράφων που διορίζονται με επίσημη πράξη της δημόσιας αρχής από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2005/36 — Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο)

(2015/C 073/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: José Freitas (Πόρτο, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: J.-P. Hordies, δικηγόρος)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: L. Visaggio και A. Tamás) και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: P. Mahnič Bruni και M. Moore)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2013/55/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2013, για την τροποποίηση της οδηγίας 2005/36/ΕΚ σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων και του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2012 σχετικά με τη διοικητική συνεργασία μέσω του συστήματος πληροφόρησης της εσωτερικής αγοράς («κανονισμός IMI») (ΕΕ L 354, σ. 132).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

- 2) Παρέλκει η απόφαση επί των αιτήσεων παρεμβάσεως του Βασιλείου της Ισπανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, της Ρουμανίας, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του *Ordem dos Notários* και του *Conseil national des barreaux*.
- 3) Ο J. Freitas φέρει τα έξοδά του, καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) EE C 184 της 16.6.2014.

Προσφυγή της 13ης Νοεμβρίου 2014 — Philips και Philips France κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-762/14)

(2015/C 073/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Koninklijke Philips NV (Eindhoven, Κάτω Χώρες)· και Philips France (Suresnes, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J. de Pree, S. Molin και A. ter Haar, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση, καθόσον αφορά την Philips
- επικουρικώς, να ακυρώσει ή να μειώσει το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στην Philips με την απόφαση και
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, οι προσφεύγουσες ζητούν τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2014) 6250 τελικό της Επιτροπής, της 3ης Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση AT.39574 — Smart Card Chips.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν εννέα λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο, προβάλλεται παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ, καθόσον η Επιτροπή δεν απέδειξε αρκούντως κατά νόμον ότι το δίκτυο επαφών στο οποίο ανήκε η Philips συνιστούσε εξ αντικειμένου περιορισμό του ανταγωνισμού.
2. Με τον δεύτερο λόγο, προβάλλεται παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι η επίμαχη παράβαση αφορούσε επίσης τα smart card chips για όλες τις εφαρμογές και δεν περιοριζόταν στην κάρτα SIM.
3. Με τον τρίτο λόγο, προβάλλεται παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ, καθόσον η Επιτροπή δεν απέδειξε αρκούντως κατά νόμον ότι η Philips ήταν μέρος πολυμερούς συμπράξεως αποτελούμενης από την Infineon, τη Renesas και τη Samsung και συμμετείχε σε ενιαία και διαρκή παράβαση.

4. Με τον τέταρτο λόγο, προβάλλεται παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και του καθήκοντος επιμελείας, καθόσον η Επιτροπή δεν χειρίστηκε την υπόθεση δίκαια και αμερόληπτα.
5. Με τον πέμπτο λόγο, προβάλλεται παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ, καθόσον, ως αποτέλεσμα του τρόπου με τον οποίο διεξήγαγε τη διαδικασία, η Επιτροπή δεν απέδειξε την προβαλλόμενη παράβαση αρκούντως κατά νόμον.
6. Με τον έκτο λόγο, προβάλλεται παράβαση του άρθρου 27 του κανονισμού 1/2003 ⁽¹⁾, του άρθρου 11 του κανονισμού 773/2004 ⁽²⁾, του άρθρου 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της Philips, καθόσον η Επιτροπή δεν γνωστοποίησε σημαντικά απαλλاکτικά στοιχεία.
7. Με τον έβδομο λόγο, προβάλλεται παράβαση άρθρο 25 του κανονισμού 1/2003, καθόσον η Επιτροπή απαγορευόταν να επιβάλει κυρώσεις για την προβαλλόμενη παράβαση, εφόσον αυτή διαπράχθηκε πριν τις 3 Σεπτεμβρίου 2004.
8. Με τον όγδοο λόγο, προβάλλεται παράβαση των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων, καθόσον η Επιτροπή καθόρισε εσφαλμένα τη σχετική αξία των πωλήσεων.
9. Με τον ένατο λόγο, προβάλλεται παράβαση των κατευθυντήριων γραμμών, του άρθρου 23 του κανονισμού 1/2003 και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον η Επιτροπή εφάρμοσε δυσανάλογο συντελεστή βαρύτητας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ L 1, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ L 123, σ. 18).

Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2014 — Soprema κατά ΓΕΕΑ — Sopro Bauchemie (SOPRAPUR)

(Υπόθεση T-763/14)

(2015/C 073/49)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Holding Soprema (Στρασβούργο, Γαλλία) (εκπρόσωπος: M.-R. Hirsch, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Sopro Bauchemie GmbH (Wiesbaden, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση του λεκτικού σήματος «SOPRAPUR» με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 977 642 διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 14ης Αυγούστου 2014 στην υπόθεση R 1370/2013-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 24ης Νοεμβρίου 2014 — Red Lemon κατά ΓΕΕΑ — Lidl Stiftung (ABTRONIC)

(Υπόθεση T-775/14)

(2015/C 073/50)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Red Lemon Inc. (Χονγκ Κονγκ, Κίνα) (εκπρόσωποι: T. Wieland και S. Müller, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα το οποίο περιέχει το λεκτικό στοιχείο «ABTRONIC» — Υπ' αριθ. 8 534 811 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 4ης Σεπτεμβρίου 2014 στην υπόθεση R 2060/2013-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να απορρίψει την ανακοπή·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2014 — SolarWorld κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-783/14)**

(2015/C 073/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SolarWorld AG (Βόννη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: L. Ruessmann, δικηγόρος, και J. Beck, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως

Με την προσφυγή της η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής περί προσαρμογής της ελάχιστης τιμής εισαγωγής των φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και των βασικών συστατικών τους στοιχείων καταγωγής ή προελεύσεως Κίνας.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μόνο λόγο ακυρώσεως με τον οποίο υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 1225/2009 ⁽¹⁾ και το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 597/2009 ⁽²⁾ του Συμβουλίου διότι προέβη σε προσαρμογή της ελάχιστης τιμής εισαγωγής χωρίς να εξακριβώσει κατά πόσον η προσαρμοσμένη ελάχιστη τιμή εισαγωγής ήταν κατάλληλη για την εξάλειψη των ζημιογόνων επιπτώσεων του ντάμπινγκ και των επιδοτήσεων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009 L 343, σ. 51).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 597/2009 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουνίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΟJ 2009 L 188, σ. 93).

Προσφυγή της 1ης Δεκεμβρίου 2014 — Μπουρδούβαλη κ.λπ. κατά Συμβουλίου κ.λπ.**(Υπόθεση T-786/14)**

(2015/C 073/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Ελένη Παυλικκά Μπουρδούβαλη (Μενεού, Κύπρος) και 47 άλλοι ενάγοντες (εκπρόσωπος: Π. Τριδίμας, Barrister)

Εναγόμενα: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκή Ένωση εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Eurogroup εκπροσωπούμενο από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Οι ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει τα εναγόμενα να καταβάλουν στους ενάγοντες τα ποσά που αναφέρονται στο παράρτημα της προσφυγής, νομιμοτόκως από τις 16 Μαρτίου 2013 και μέχρι την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει τα εναγόμενα στα δικαστικά έξοδα.

Επικουρικώς, οι ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι στοιχειοθετείται η εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και/ή των εναγομένων θεσμικών οργάνων·
- να καθορίσει την ακολουθητέα διαδικασία για να στοιχειοθετηθεί η προς αποκατάσταση ζημία την οποία υπέστησαν πραγματικά οι ενάγοντες·
- να καταδικάσει τα εναγόμενα στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ενάγοντες (48 συνολικώς) είναι καταθέτες και/ή μέτοχοι και/ή ομολογιούχοι της Bank of Cyprus Public Company Ltd και/ή Cyprus Popular Bank Public Co. Ltd. Ζητούν αποζημίωση σύμφωνα με τα άρθρα 268, 340, παράγραφος 2, και 340, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, περί της εξωσυμβατικής ευθύνης της ΕΕ, για τη ζημία την οποία υπέστησαν ως αποτέλεσμα των μέτρων που έλαβαν τα εναγόμενα θεσμικά όργανα που επέβαλαν σχέδιο διασώσεως στην Κυπριακή Δημοκρατία.

Οι ενάγοντες θεωρούν ότι τα εναγόμενα θεσμικά όργανα εξέδωσαν σχέδιο διασώσεως για την Κυπριακή Δημοκρατία το οποίο οδήγησε άμεσα στην απώλεια των καταθέσεων και μετοχών τους. Κατά τους ενάγοντες, τα υιοθετηθέντα από την Κυπριακή Δημοκρατία μέτρα ελήφθησαν αποκλειστικώς για να τεθούν σε εφαρμογή τα μέτρα που θέσπισαν τα εναγόμενα, τα οποία και τα ενέκριναν.

Οι ενάγοντες φρονούν ότι το σχέδιο διασώσεως προσβάλλει το δικαίωμα ιδιοκτησίας, όπως προστατεύεται από το άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου 1 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών. Οι ενάγοντες διατείνονται επίσης ότι το σχέδιο διασώσεως προσβάλλει την αρχή της αναλογικότητας, την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Προσφυγή της 8ης Δεκεμβρίου 2014 — Unilever κατά ΓΕΕΑ — Technopharma (Fair & Lovely)

(Υπόθεση T-811/14)

(2015/C 073/53)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Unilever NV (Ρότερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: A. Fox, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Technopharma Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Λεπτομέρειες της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ

Προσφεύγουσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «Fair & Lovely» — Αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 4 045 092

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 6ης Οκτωβρίου 2014 στην υπόθεση R 1004/2013-4

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση και να αναστείλει τη διαδικασία στην υπόθεση R 1004/2013-4 μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως επί των εθνικών προσφυγών ακυρώσεως κατά των προγενέστερων εθνικών καταχωρίσεων και αιτήσεων καταχώρισεως της Technopharma Ltd. στην Ισπανία, Γερμανία, Γαλλία, Μπενελούξ και Ηνωμένο Βασίλειο·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και τους τυχόν παρεμβαίνοντες στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση των άρθρων 64, παράγραφος 1, και 75 του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του κανόνα 20, παράγραφος 7, στοιχείο γ', και του κανόνα 50, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95.

Προσφυγή της 24ης Δεκεμβρίου 2014 — Alfamicro κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-831/14)

(2015/C 073/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alfamicro — Sistemas de Computadores, Sociedade Unipessoal, L^{da} (Cascais, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: G. Gentil Anastácio και D. Pirra Xarepe, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2014, η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο διενέργειας του οικονομικού ελέγχου 12-DAS-03, όσον αφορά το *Grant Agreement*, με όλες τις σχετικές έννομες συνέπειες που θα επιφέρει η ακύρωση αυτή, συμπεριλαμβανομένου του χρεωστικού σημειώματος που αφορά ποσό ύψους 467 131 ευρώ, και την αποδέσμευση δανείου του ίδιου ύψους υπέρ της προσφεύγουσας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Ειδικότερα, στον τομέα του σχεδίου *Save Energy*, η προσφεύγουσα και η Επιτροπή υπέγραψαν το *Grant Agreement* για τη συγχρηματοδότηση του συγκεκριμένου έργου. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι εκπλήρωσε όλους τους σκοπούς του έργου και ότι η Επιτροπή, στην προαναφερθείσα απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 2014 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), συμμορφώθηκε αποκλειστικώς προς ζητήματα τυπικά και αμιγώς λογιστικού χαρακτήρα, χωρίς να λάβει υπόψη τις συνέπειες που θα απέρρεαν. Η επιστροφή του ποσού συνεπάγεται γι' αυτήν υπέρμετρη επιβάρυνση δεδομένης της ιδιότητάς της ως ΜΜΕ και περιορίζει την ελευθερία δράσεως της προσφεύγουσας, με αποτέλεσμα να παραβιάζει προφανώς την αρχή της αναλογικότητας.
2. Ο δεύτερος λόγος αφορά παραβίαση των αρχών δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και χρηστής διοικήσεως. Ειδικότερα, αφενός, η Επιτροπή ουδέποτε αντιτάχθηκε στη μεθοδολογία που εφάρμοσε η Επιτροπή κατά τη διάρκεια των 32 μηνών της εκτελέσεως του σχεδίου. Η προσφεύγουσα συμπέρανε από τον εν λόγω τρόπο ενέργειας ότι η Επιτροπή ενέκρινε τα στοιχεία που η πρώτη της προσκόμιζε, λόγο για τον οποίο η προσβαλλόμενη απόφαση προσκρούει στην ασφάλεια δικαίου. Αφετέρου, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν διαπίστωσε εγκαίρως τις παρατυπίες που παρατίθενται στην προσβαλλόμενη απόφαση, δημιουργήθηκε στην προσφεύγουσα η πεποίθηση ότι η συμπεριφορά της δεν ήταν παράτυπη. Η κατά τον τρόπο αυτό δημιουργηθείσα πεποίθηση πρέπει να προστατευτεί δυνάμει της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, λόγο για τον οποίο η Επιτροπή παραβίασε την υποχρέωση ελέγχου και, επομένως, το καθήκον χρηστής διοικήσεως.
3. Ο τρίτος λόγος βασίζεται σε παράβαση των συμβατικών υποχρεώσεων, συνεπεία των σοβαρών σφαλμάτων εκτίμησης στα οποία υπέπεσε η Επιτροπή, καθόσον δεν έλαβε υπόψη τις διευκρινίσεις και τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας και εκτίμησε κατά εσφαλμένο τρόπο τα έγγραφα και τα δεδομένα που προσκόμισε εγκαίρως. Εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή παρέβη τους όρους που συμφωνήθηκαν στο *Grant Agreement*. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι κατά την επικοινωνία με την Επιτροπή αποδείχθηκε ότι τηρήθηκαν οι συμβατικές ρητρες και οι όροι για τη χορήγηση της χρηματοδοτήσεως στο πλαίσιο του σχεδίου *Save Energy*.
4. Ο τέταρτος λόγος, ο οποίος βασίζεται στην παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθόσον η αιτιολογία που περιλαμβάνεται στην απόφαση της Επιτροπής είναι υπέρμετρα συνοπτική και δεν περιγράφει ούτε απαριθμεί τα πραγματικά περιστατικά ή πράξεις που διερευνήθηκαν και αναλύθηκαν.

Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2014 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-841/14)

(2015/C 073/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: A. Gavela Llopis, Abogado del Estado)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την καταβολή των τόκων που επέβαλαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής με το από 21 Οκτωβρίου 2014 έγγραφο·

- επικουρικώς, να αποφανθεί ότι δεν είναι σκόπιμη η εφαρμογή της αυξήσεως που προβλέπουν η δεύτερη και τρίτη περίπτωση του άρθρου 11·
- είτε γίνει δεκτό το προηγούμενο αίτημα είτε όχι, επικουρικώς όσον αφορά το πρώτο αίτημα, να οριστεί ως ημερομηνία ενάρξεως των τόκων υπερημερίας η 20ή Ιανουαρίου 2004, ήτοι, η επομένη της εργάσιμης ημέρας του δεύτερου μήνα από τη δυνατότητα διαπιστώσεως της οφειλής, η 27η Νοεμβρίου 2003, η οποία καλύπτει όλες τις επίδικες στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας αποστολές διαμετακομίσεως ή, σε περίπτωση που τούτο δεν καταστεί δυνατό, τουλάχιστον όσον αφορά τους τόκους της τελωνειακής οφειλής που αντιστοιχεί στις τρεις τελευταίες διελεύσεις, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως που περιέχεται στην Επιστολή της Επιτροπής, με στοιχεία Ares (2014) 3486706 (BUDG/B/02/MTC/IB), της 21ης Οκτωβρίου 2014, για την εφαρμογή του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων.

Η κρίνόμενη υπόθεση ξεκίνησε από την έρευνα των ολλανδικών αρχών όσον αφορά 26 αποστολές διαμετακομίσεως από το τελωνείο τους μεταξύ του Απριλίου και του Νοεμβρίου του 1994 και οι οποίες εξήλθαν του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας από το ισπανικό τελωνείο του Algeciras. Οι προαναφερθείσες αρχές αποφάνθηκαν ότι τα επίμαχα εμπορεύματα απέφυγαν τον τελωνειακό έλεγχο, καθόσον δεν εξήλθαν του εδάφους της Ένωσης. Εν συνεχεία, οι ολλανδικές αρχές κατήρτισαν νέα έκθεση σχετικά με 8 δηλώσεις διαμετακομίσεως, αμφισβητώντας το γνήσιο των γραμματοσήμων και των υπογραφών των εγγράφων που προσκομίσθηκαν ως αποδεικτικά στοιχεία της ολοκληρώσεώς τους.

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος βασίζεται σε παράβαση του άρθρου 11 του κανονισμού 1150/2000, σε συνδυασμό με το άρθρο 9, παράγραφος 1, το άρθρο 10, πρώτη παράγραφος, δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 6, τρίτη παράγραφος και το άρθρο 2, καθόσον η Επιτροπή το εφάρμοσε σε περίπτωση στην οποία δεν τυγχάνει εφαρμογής.
 - Προβάλλεται σχετικώς ότι δεν πρόκειται περί τελωνειακής οφειλής όπως οι προβλεπόμενες στο άρθρο 6, τρίτη παράγραφος, στοιχείο α', αλλά περί τελωνειακής οφειλής όπως η προβλεπόμενη στο στοιχείο β'.
2. Ο δεύτερος λόγος βασίζεται σε παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της ασφάλειας δικαίου κατ' εφαρμογή της δεύτερης και τρίτης περιπτώσεως του άρθρου 11 του κανονισμού 1150/2000
 - Προβάλλεται σχετικώς ότι οι περιπτώσεις αυτές προβλέπουν προσαύξηση των τόκων υπερημερίας, μη αποβλέπουσα στην αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε από την καθυστερημένη πληρωμή, αλλά ότι πρόκειται περί μέτρων εξαναγκασμού ή εφαρμογή των οποίων δεν είναι δυνατή σε περίπτωση που το κράτος μέλος αγνοεί την ίδια την ύπαρξη της υποχρεώσεως που εκπληρώθηκε καθυστερημένα.
3. Ο δεύτερος λόγος βασίζεται σε παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1150/2000 σχετικά με τον καθορισμό της ημερομηνίας κατά την οποία έπρεπε να διαπιστωθεί η ύπαρξη της τελωνειακής οφειλής και, ως εκ τούτου, τον εσφαλμένο καθορισμό της αρχικής ημερομηνίας ενάρξεως των τόκων υπερημερίας, καθόσον επρόκειτο περί υποθέσεων ως προς τις οποίες εκκρεμούν δίκες, συνεπώς, εν πάση περιπτώσει, η σχετική διαπίστωση ήταν δυνατή μόνο μετά την έκδοση δικαστικής αποφάσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 31 Δεκεμβρίου 2014 ο Carlo De Nicola κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση F-55/08 RENV, De Nicola κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-848/14 P)

(2015/C 073/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείων: Carlo De Nicola (Strassen, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: L. Isola, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αιτήματα

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να κάνει δεκτή την υπό κρίση αίτηση αναρέσεως και, αφού μεταρρυθμίσει μερικώς την ανααιρεσιβαλλομένη απόφαση, να απαλείψει τη μνεία του άρθρου 270 ΣΛΕΕ, να αναρέσει τις παραγράφους 2 και 3 του διατακτικού της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και τα σημεία 16, 17, 18, 19, 22, 37, 41, 42, 45, 47, 48, 49, 51, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65 και 66 του σκεπτικού της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Περαιτέρω, ο ανααιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να αναπέμψει την υπόθεση σε άλλο τμήμα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: ΔΔΔ) προκειμένου τούτο, υπό διαφορετική σύνθεση, να αποφανθεί εκ νέου επί των ανααιρεθέντων σημείων του σκεπτικού, μετά από αποδοχή των αιτημάτων περί διεξαγωγής αποδείξεων. Ο ανααιρεσείων επιφυλάσσεται ως προς την πρόταση οποιουδήποτε, αμέσου ή/και εναντίου, αποδεικτικού μέσου το οποίο πρόκειται ενδεχομένως να είναι αναγκαίο εν σχέσει προς τα επιχειρήματα που προβάλλει, αμυνόμενη, η αντίδικος, καθώς και ως προς την προσκόμιση οποιωνδήποτε άλλων εγγράφων που θεωρούνται ως χρήσιμα για την αντίκρουση των απόψεων της αντιδίκου. Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να καταδικάσει την αναηρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση αίτηση αναρέσεως στρέφεται κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 11ης Νοεμβρίου 2014, εκδοθείσας στην υπόθεση F-55/08 RENV, De Nicola κατά ΕΤΕπ.

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναρέσεως, ο ανααιρεσείων προβάλλει τους εξής λόγους:

1. Το ΔΔΔ παρέλειψε να αποφανθεί επί του αιτήματος του νυν ανααιρεσείοντος περί αφαίρεσης από τη δικογραφία των γραπτών παρατηρήσεων και των εγγράφων που είχε υποβάλει η ΕΤΕπ·
2. Το ΔΔΔ παρέλειψε να αποφανθεί επί της αιτήσεως του νυν ανααιρεσείοντος περί εξαιρέσεως του προέδρου του δικάζοντος τμήματος·
3. Το ΔΔΔ προέβη σε πεπλανημένη ερμηνεία της αποφάσεως που εκδόθηκε στην υπόθεση T-37/10 P·
4. Το ΔΔΔ παρέθεσε πλημμελή ή αβάσιμη αιτιολογία όσον αφορά το ζήτημα της αναγνωρίσεως της ηθικής παρενοχλήσεως και το ζήτημα της επιβολής υποχρεώσεως στη νυν ανααιρεσίβλητη να παύσει την εν λόγω ηθική παρενόχληση·
5. Η επιτροπή προσφυγών θα πρέπει να αποφανθεί επί της ουσίας όσον αφορά την έκθεση αξιολογήσεως του 2006·
6. Ύπαρξη συμφέροντος, από πλευράς του νυν ανααιρεσείοντος, για την έκδοση αποφάσεως επί του αιτήματός του περί ακυρώσεως των προαγωγών του 2007, προς αποφυγή του ενδεχομένου να καταστούν οριστικές.

Αναίρεση που άσκησε στις 31 Δεκεμβρίου 2014 ο Carlo De Nicola κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 18 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση F-59/09 RENV, De Nicola κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-849/14 P)

(2015/C 073/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Carlo De Nicola (Strassen, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: L. Isola, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αιτήματα

Ο αναηρεσίων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να δεχθεί την υπό κρίση αίτηση αναρέσεως και, μεταρρυθμίζοντας εν μέρει την αναρεισιβαλλόμενη απόφαση, να αναρέσει τα σημεία 2 και 3 του διατακτικού, τη διαπίστωση περί του ότι πρόκειται για διαδικασία δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ και τις σκέψεις 43, 44, 50, 55, 56, 58, 59, 60, 61, 63, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72 και 73 του σκεπτικού. Ζητεί επίσης να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον άλλου τμήματος του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, συγκείμενου από διαφορετική σύνθεση, προκειμένου αυτό να αποφανθεί εκ νέου επί των ως άνω σημείων, αφού δεχθεί το ήδη υποβληθέν αίτημα περί ιατρικής γνωματεύσεως. Ο αναηρεσίων επιφυλάσσεται του δικαιώματος να κάνει χρήση κάθε αποδεικτικού μέσου, άμεσα ή ως ανταπόδειξη, το οποίο θα είναι αναγκαίο λαμβανομένων υπόψη των αμυντικών ισχυρισμών που θα προβάλλει η αντίδικος, και να προσκομίσει κάθε άλλο έγγραφο το οποίο θα κριθεί λυσιτελές για την αντίκρουση των επιχειρημάτων της αντιδίκου.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση αναίρεση ασκήθηκε κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 18 Νοεμβρίου 2014, επί της υποθέσεως F-59/09 RENV, De Nicola κατά ΕΤΕπ.

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναρέσεως, ο αναηρεσίων προβάλλει τους εξής λόγους.

1. Καθόσον αφορά την επιτροπή προσφυγών, ο αναηρεσίων βάλλει κατά της κρίσεως περί απαραδέκτου ως προς τους κανόνες λειτουργίας της και της διαπιστώσεως ότι η αφαίρεση της ακυρωθείσας πράξεως από τον προσωπικό φάκελο του αναηρεσιόντος αποκαθιστά προσηκόντως τη ζημία που υπέστη, καταγγέλλει δε κατάχρηση δικαστικής εξουσίας.
2. Καθόσον αφορά την παρενόχληση της οποίας υπήρξε θύμα, ο αναηρεσίων μνημονεύει ότι κρίθηκε απαράδεκτο το αίτημά του περί διαπιστώσεως της παρενοχλήσεως, τη μη έκδοση αποφάσεως επ' αυτού του ειδικού αιτήματος και την άρνηση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης να ακολουθήσει την απόφαση περί αναπομπής, το απαράδεκτο των νέων ενστάσεων που ήγειρε η ΕΤΕπ κατά τη διαδικασία αναπομπής, καθώς και την κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, το οποίο υποκατέστησε τον δικηγόρο του νυν αναηρεσιόντος κρίνοντας σκόπιμο να μην εξετάσει το αίτημα αποζημιώσεως, για τον λόγο ότι αυτό περιλαμβανόταν και στην υπόθεση T-52/11 κατά τρόπο περισσότερο εμπεριστατωμένο.
3. Όσον αφορά το αίτημα για τη διενέργεια ιατρικής γνωματεύσεως και για άλλα μέσα οργάνωσης της διαδικασίας, ο αναηρεσίων επισημαίνει ότι ουδέποτε παραιτήθηκε από τα αιτήματά του επί θεμάτων που άπτονται της διεξαγωγής αποδείξεων και τα οποία απέρριψε ως αλυσιτελή το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης. Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρινε ότι έπρεπε να εκδοθεί απόφαση επί της ουσίας της υποθέσεως, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης όφειλε να εξετάσει όλα τα προσηκόντως υποβληθέντα αιτήματα, προσδιορίζοντας εκείνα εξ αυτών που έκρινε κρίσιμα για την επίλυση της ένδικης διαφοράς και λαμβάνοντας τα συνακόλουθα μέτρα για την οργάνωση της διαδικασίας.

**Προσφυγή της 8ης Ιανουαρίου 2015 — Ice Mountain Ibiza κατά ΓΕΕΑ –Marbella Atlantic Ocean Club
(ocean beach club ibiza)**

(Υπόθεση T-5/15)

(2015/C 073/58)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. L. Gracia Albergo και F. Miazetto, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «ocean beach club ibiza» — Υπ' αριθ. 10 610 491 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Οκτωβρίου 2014 στην υπόθεση R 2292/2013-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Οκτωβρίου 2014 στην υπόθεση R 2292/2013-1, την ανακοπή που άσκησε η Marbella Atlantic Ocean Club, S και να κάνει δεκτή την αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού σήματος 10 610 491 «ocean beach club ibiza» (μεικτή) της κλάσεως 41· και
- να καταδικάσει στα έξοδα της εν λόγω διαδικασίας την προσφεύγουσα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων που οφείλονται στα όσα διεξήχθησαν έως σήμερα ενώπιον του τμήματος ανακοπών, του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και των κατώτερων δικαιοδοτικών οργάνων, και είχαν ως αποτέλεσμα την υπό κρίση προσφυγή.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

**Προσφυγή της 8ης Ιανουαρίου 2015 — Ice Mountain Ibiza κατά ΓΕΕΑ — Marbella Atlantic Ocean Club
(ocean ibiza)**

(Υπόθεση T-6/15)

(2015/C 073/59)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. L. Gracia Albergo, F. Miazetto, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «ocean ibiza» — Υπ' αριθ. 10 610 525 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Οκτωβρίου 2014 στην υπόθεση R 2207/2013-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Οκτωβρίου 2014 στην υπόθεση R 2207/2013-1, την ανακοπή που άσκησε η Marbella Atlantic Ocean Club, S και να κάνει δεκτή την αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος 10 610 525 «ocean ibiza» (μεικτή) της κλάσεως 41· και
- να καταδικάσει στα έξοδα της εν λόγω διαδικασίας την προσφεύγουσα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων που οφείλονται στα όσα διεξήχθησαν έως σήμερα ενώπιον του τμήματος ανακοπών, του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και των κατώτερων δικαιοδοτικών οργάνων, και είχαν ως αποτέλεσμα την υπό κρίση προσφυγή.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Ιανουαρίου 2015 ο Carlo De Nicola κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση F-52/11, De Nicola κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-10/15 P)

(2015/C 073/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: C. De Nicola (Strassen, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: L. Isola, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο, αφού αυτό μεταρρυθμίσει μερικώς την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση, να αναιρέσει τις παραγράφους 2 και 3 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και τα σημεία 5, 7, 14, 16 έως 21, 24 έως 27, 29, 32, 35 έως 37, 39 έως 43, 46 έως 55, 57 έως 59, 62 έως 66, 68 και 69, 73 και 74, 76 και 77, 87 έως 91, 93, 95 έως 100, 103, 106 και 107, 109 έως 112, 117, 120, 124, 142, 144 και 145, 148 έως 153, 161 έως 170, 175 έως 182 και 184 έως 193 του σκεπτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Περαιτέρω, ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να αναπέμψει την υπόθεση σε άλλο τμήμα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: ΔΔΔ) προκειμένου τούτο, υπό διαφορετική σύνθεση, να αποφανθεί εκ νέου επί των αναιρεθέντων σημείων του σκεπτικού, μετά από διεξαγωγή της προγενεστέρως ζητηθείσας ιατρικής πραγματογνωμοσύνης. Ο αναιρεσείων επιφυλάσσεται ως προς την πρόταση οποιουδήποτε, αμέσου ή/και εναντίου, αποδεικτικού μέσου το οποίο πρόκειται ενδεχομένως να είναι αναγκαίο εν σχέσει προς τα επιχειρήματα που προβάλλει, αμυνομένη, η αντίδικος, καθώς και ως προς την προσκόμιση οποιωνδήποτε άλλων εγγράφων που θεωρούνται ως χρήσιμα για την αντίκρουση των απόψεων της αντιδίκου. Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναρέσεως, ο αναιρεσείων προβάλλει τους εξής λόγους:

1. Ελλείπουσα αιτιολογία των επίμαχων σημείων της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
2. Όσον αφορά το αίτημα περί ακυρώσεως των υπό οποιαδήποτε μορφή συναφών εγγράφων καθώς και εκείνων που χρησιμοποιήθηκαν από την επιτροπή έρευνας, ο αναιρεσείων βάλλει κατά του ότι το εν λόγω αίτημα κρίθηκε απαράδεκτο, δεδομένου ότι, κατά τον αναιρεσείοντα, το εν λόγω αίτημα αφορούσε ειδικώς όλα τα έγγραφα τα οποία χρησιμοποιήθηκαν από την επιτροπή έρευνας και τα οποία ζητήθηκαν άσκοπα.
3. Όσον αφορά το αίτημα περί αναγνώρισεως της ηθικής παρενοχλήσεως, ο αναιρεσείων βάλλει κατά της αποφάσεως του ΔΔΔ λόγω παραθέσεως προσχηματικής αιτιολογίας, στο μέτρο που η αναγνώριση της εις βάρος του διαπραχθείσας παραβάσεως συμβατικής υποχρεώσεως δεν αποτελεί, ασφαλώς, διαταγή απευθυνόμενη στην Τράπεζα και δεν αποτελεί, επίσης, δήλωση που να συνιστά διατύπωση αρχής.
4. Όσον αφορά το αίτημα να υποχρεωθεί η αναιρεσίβλητη να παύσει την ηθική παρενόχληση, ο αναιρεσείων διατείνεται ότι η προβαλλόμενη απαγόρευση εκδόσεως διαταγής δεν μπορεί να είναι απόλυτη, αλλά πρέπει κατ' ανάγκην να κάμπτεται σε περίπτωση συμπεριφορών που προσβάλλουν την ανθρωπινή αξιοπρέπεια και τα θεμελιώδη δικαιώματα.
5. Όσον αφορά το αίτημα περί αποκαταστάσεως των ζημιών που επήλθαν συνεπεία της ηθικής παρενοχλήσεως, ο αναιρεσείων υπογραμμίζει το γεγονός ότι το ΔΔΔ, αφενός, προβαίνει σε ανάκληση των αιτήσεων που αυτός είχε υποβάλει προς την επιτροπή έρευνας και, αφετέρου, παρατηρεί ότι η ΕΤΕπ δεν υπέχει υποχρέωση να προβεί στην εκτέλεση καμίας ενέργειας, διότι δεν υπάρχει καμία καταδικαστική απόφαση επ' αυτού και διότι η απόφαση της ως άνω επιτροπής δεν έχει υποχρεωτικό χαρακτήρα, δεν έχει δεσμευτική ισχύ και δεν αποτελεί, επίσης, διαδικαστική προϋπόθεση.
6. Όσον αφορά το αίτημα περί αποκαταστάσεως των ζημιών, εξεταζόμενων αυτών καθ'αυτών, ο αναιρεσείων, αφενός, διατείνεται ότι το ΔΔΔ εσφαλμένως προσάπτει σ' αυτόν ότι δεν παρέσχε διευκρινίσεις σχετικά με την ύπαρξη καμίας πλάνης περί το δικαίο και, αφετέρου, θέτει υπό αμφισβήτηση τον καθορισμό του ποσού της αποζημιώσεως και την αιτιολογία της εν λόγω επιδικασθείσας αποζημιώσεως ύψους 3 000 ευρώ.

Προσφυγή της 9ης Ιανουαρίου 2015 — Internet Consulting κατά ΓΕΕΑ — Αυτόνομη Επαρχία του Bolzano-Alto Adige (SUEDTIROL)

(Υπόθεση T-11/15)

(2015/C 073/61)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Internet Consulting GmbH (Brunico, Ιταλία) (εκπρόσωποι: L. Miori και A. Bertella, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Αυτόνομη Επαρχία του Bolzano-Alto Adige (Bolzano, Ιταλία)

Λεπτομέρειες της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Internet Consulting GmbH

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα «SUEDTIROL» — κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 2 826 931

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του μείζονος τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 10ης Οκτωβρίου 2014 στην υπόθεση R 574/2013-G

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει ή να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση του μείζονος τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 10ης Οκτωβρίου 2014, που κοινοποιήθηκε στις 13 Νοεμβρίου 2014, με την οποία δεν γίνεται δεκτή η αίτηση κηρύξεως ακυρότητας που υπέβαλε η Αυτόνομη Επαρχία του Bolzano όσον αφορά το κοινοτικό σήμα Suedtirol,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας ενώπιον του ΓΕΕΑ, καθώς και στα έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση και/ή πεπλανημένη εφαρμογή των άρθρων 5 και 56 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009·
- Παράβαση και πεπλανημένη εφαρμογή των άρθρων 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', 12 και 52 του εν λόγω κανονισμού.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιανουαρίου 2015 — Λουξεμβούργο κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-259/14) ⁽¹⁾

(2015/C 073/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 223 της 14.7.2014.

